

การกำกับภาพยนตร์สั้นเชิงทดลอง เรื่อง “Simulacrum of Aerosol”

Directing Short Film Titled “Simulacrum of Aerosol”



ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลปวัฒนธรรมศาสตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้นเชิงทดลอง เรื่อง “Simulacrum of Aerosol”

Directing Short Film Titled “Simulacrum of Aerosol”



นายพัสวีพัล เกิดพูล

MR. PHASITPOL KERDPOOL

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....  ส. วันที่ 14/07/2563.

(อาจารย์จรรยา หะตะโยธิน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สั้นเชิงทดลอง

เรื่อง “Simulacrum of Aerosol”

Directing Short Film Titled “Simulacrum of Aerosol”

ชื่อ

นายพลิชฐ์พล เกิดพูล

สาขาวิชา

ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา

2562

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์จรรยา เทตะโยธิน



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณทุกท่านที่ช่วยเหลือเกื้อกูลสิ่งต่าง ๆ มาตลอด ทำให้ข้าพเจ้าสามารถทำ  
ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้จนสำเร็จลุล่วงมาได้ รวมถึงขอบคุณสิ่งใด ๆ ก็ตามที่ได้เข้ามาเป็นแรงบันดาลใจให้แก่ข้าพเจ้า  
ขอบคุณอาจารย์จรรยา หะตะโยธิน ที่เป็นเสมือนสิ่งที่ดีที่สุดในสถาบันการศึกษาตลอด  
ระยะเวลาการศึกษาที่นี้ รวมถึงสถานที่ทั้งหลายที่ทำให้ข้าพเจ้าได้รู้จักตนเองมากขึ้นมาเสมอ  
และสุดท้ายขอขอบคุณครอบครัวรวมถึงบุคคลอันเป็นที่รักทั้งหลายของข้าพเจ้า ที่ทำให้มีพลัง  
ในการสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ มาตลอดช่วงชีวิตนี้



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
<b>บทที่</b>	
1 <b>บทนำ</b>	
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
ขอบเขตของโครงการ.....	2
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
2 <b>การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล</b>	
การค้นคว้าข้อมูล.....	4
ประสบการณ์ในวัยเด็กกับสระว่ายน้ำ.....	4
ประสบการณ์ระหว่างนั่งรถไฟ.....	5
ประสบการณ์จากการผ่าตัด.....	6
ศึกษาโครงสร้างภาพยนตร์เชิงทดลอง.....	7
3 <b>บทภาพยนตร์</b>	
ประเด็น (Theme) .....	11
พล็อต (Plot) .....	11
เนื้อเรื่อง (Treatment) .....	11
บทภาพยนตร์ (Screenplay) .....	15
4 <b>ขั้นตอนการเตรียมถ่ายภาพยนตร์</b>	
การวางแผนการทำงานในการเตรียมถ่ายภาพยนตร์.....	20
การคัดเลือกนักแสดง.....	20

	เอกสารข้อมูลนักแสดง (Casting Sheet).....	21
	เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย.....	22
	สถานที่ถ่ายทำ.....	23
	แผนการถ่ายทำ.....	29
5	ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์	
	การเตรียมการก่อนถ่ายทำ.....	31
	การถ่ายทำภาพยนตร์.....	32
6	ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์	
	การตัดต่อและการลำดับเรื่อง.....	39
	การทำสีภาพยนตร์.....	40
	การทำเสียงภาพยนตร์.....	41
7	บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
	บทสรุป.....	42
	ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์.....	43
	ปัญหาด้านการตัดต่อภาพยนตร์.....	44
	ปัญหาด้านงบประมาณ.....	44
	ข้อเสนอแนะ.....	45
	บรรณานุกรม.....	48
	ประวัติผู้วิจัย.....	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## บทที่ 1

### บทนำ

#### ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้ามีความสนใจในความกลัวจากประสบการณ์ส่วนตัวที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความกลัวเป็นเหมือนพลังงานรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีความพิศวงและหลอกหลอนข้าพเจ้ามาโดยตลอด ข้าพเจ้าอยากใช้ภาพยนตร์เป็นเครื่องมือในการสำรวจความกลัวเหล่านั้น และเป็นตัวกลางในการบรรยายถึงสภาวะดังกล่าวภายในจิตใจ ข้าพเจ้าแบ่งภาพยนตร์ออกเป็นทั้งหมดสามช่วงจากประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้า

ช่วงที่ 1 ข้าพเจ้าได้เดินทางกลับไปสำรวจสระว่ายน้ำแห่งหนึ่ง ซึ่งข้าพเจ้าเคยเรียนเมื่อครั้งยังเด็ก อายุราว ๆ 10-13 ปี และมีประสบการณ์ที่ไม่ดีนักต่อจิตใจ เนื่องด้วยวิธีการสอนและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้เกิดเป็นความกลัวเกี่ยวกับการว่ายน้ำ แต่เมื่อข้าพเจ้ามีโอกากลับไปสำรวจอีกครั้ง ทำให้รู้ได้ว่าปมความกลัวหรือความรู้สึกแค้นในอดีตได้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือแปรสภาพไปเป็นสิ่งอื่นแล้วทำให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าอยากสำรวจและค้นหาความเป็นไปของความรู้สึกดังกล่าว

ช่วงที่ 2 เมื่อมีโอกาสในวันหยุดพักผ่อนประจำปีของทุก ๆ ปีข้าพเจ้ามักจะเดินทางด้วยรถไฟไปยังจังหวัดเชียงใหม่เสมอ เพื่อไปพบปะเพื่อนเก่าของข้าพเจ้าที่ศึกษาอยู่ที่นั่น การเดินทางหลายชั่วโมง ทั้งกลางวันและกลางคืนบนรถไฟจากกรุงเทพฯ ไปยังเชียงใหม่ ทำให้ข้าพเจ้าได้ซึมซับความรู้สึกมากมายในระหว่างการเดินทาง และทำให้ข้าพเจ้าตระหนักได้ว่าบรรยากาศขณะเดินทางด้วยรถไฟสามารถบรรยายความกลัวรูปแบบหนึ่งในจิตใจของข้าพเจ้าได้ ความกลัวที่เคลื่อนไหวไปมาอย่างเนิบช้าและไม่เคยหยุดการได้กลับไปบันทึกและตรวจสอบสภาวะจิตใจบนรถไฟอีกครั้งด้วยภาพยนตร์จึงเป็นอีกหนึ่งจุดหมายที่จะสื่อถึงความกลัวในตัวข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 เมื่อช่วงราว ๆ 5-6 เดือนก่อนหน้านี้อ ข้าพเจ้าได้รับการผ่าตัดและรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลรัฐแห่งหนึ่ง ซึ่งถือเป็นเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเผชิญหน้ากับความกลัวในจิตใจมากกว่าปกติหลายเท่า ประสบการณ์ในระหว่างที่ได้รับการผ่าตัดรวมถึงสภาวะความหวาดกลัวภายในจิตใจในระหว่างการพักรักษา ยังคงเป็นสิ่งที่ลอกหลอนและพิศวงสำหรับตัวข้าพเจ้าเสมอเมื่อนึกถึง ส่วนสุดท้ายดังกล่าวจึงเป็นการเข้าไปเผชิญหน้ากับบรรยากาศของความเจ็บป่วยและความตายของมนุษย์ในท้ายที่สุด

ข้าพเจ้าเฝ้ามอง สังเกต และศึกษาทำความเข้าใจกับความกลัวภายในจิตใจจากประสบการณ์ทั้ง 3 ช่วงที่กล่าวมา เพื่อกลับไปเผชิญหน้ากับความกลัวด้วยจิตใจที่เข้มแข็งอีกครั้ง และนำเสนอผ่านภาพยนตร์สั้นเชิงทดลอง

## 2. วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 2.1 เพื่อสำรวจความกลัวและถ่ายทอดประสบการณ์ความกลัวผ่านภาพยนตร์
- 2.2 เพื่อศึกษาการกำกับภาพยนตร์ทดลองขนาดสั้น

## 3. ขอบเขตโครงการ

- 3.1 ภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง มีความยาวประมาณ 20 นาที
- 3.2 เสียงภาษาไทย / Subtitle English

## 4. ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์ทดลองขนาดสั้น ที่นำเสนอประสบการณ์ที่เกี่ยวกับความกลัว ผ่านเรื่องราวและสถานที่ต่าง ๆ ที่ออบวลไปด้วยบรรยากาศที่ลอกหลอนและชวนตั้งคำถาม

## 5. แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

### 5.1 ค้นคว้าและรวบรวมข้อมูล

- 5.1.1 ทำการรื้อฟื้นความทรงจำจากประสบการณ์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
- 5.1.2 คัดเลือกและหาข้อมูลเพิ่มเติมต่าง ๆ เกี่ยวกับความทรงจำดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.3 ลงพื้นที่เพื่อสำรวจพื้นที่ในความทรงจำต่าง ๆ ที่ได้คัดเลือกมาแล้ว

5.1.4 ศึกษาโครงสร้างและกระบวนการทางภาพยนตร์ต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้

## 5.2 การเตรียมตัวถ่ายทำ

5.2.1 ทำการคัดเลือกสถานที่และนักแสดงที่จะใช้ในการถ่ายทำ

5.2.2 ปรึกษาพูดคุยและแลกเปลี่ยนมุมมองด้านภาพกับผู้กำกับภาพ เพื่อออกแบบมุมมองภาพและแสงต่าง ๆ

5.2.3 จัดหาทีมงานและอุปกรณ์ที่จะใช้ในการถ่ายทำทั้งหมด

## 5.3 การถ่ายทำ

5.3.1 ทำการถ่ายทำภาพยนตร์ตามรูปแบบและโครงสร้างโดยคร่าวที่เตรียมไว้ทั้งหมด

## 5.4 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

5.4.1 ทำการเช็คและตรวจสอบจุดเทจของการถ่ายทำทั้งหมดอย่างละเอียด

5.4.2 ตัดต่ออย่างคร่าวโดยใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro

5.4.3 ตรวจสอบและคิดวิเคราะห์ รวมถึงตรวจสอบความเรียบร้อย และตัดต่อให้เสร็จสมบูรณ์อีกครั้ง

5.4.4 ทำการย้อมสีภาพยนตร์ตาม mood and tone ที่ต้องการ

5.4.5 ออกแบบและจัดการเสียงต่าง ๆ ในภาพยนตร์ให้เรียบร้อย

## 6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ภาพยนตร์เรื่องนี้จะช่วยการสะท้อนสภาวะจิตใจที่เกี่ยวกับความกลัวของข้าพเจ้า ทำให้เกิดมุมมองที่น่าสนใจเกี่ยวกับความกลัวภายในจิตใจของมนุษย์

6.2 เป็นการศึกษาและทดลองโครงสร้างของภาพยนตร์ เพื่อหาความเป็นไปได้และผลลัพธ์ที่น่าสนใจๆ ต่อไป

## บทที่ 2

### การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

#### การค้นคว้าข้อมูล

ในการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ จำเป็นต้องมีการศึกษาภาพยนตร์เชิงทดลอง รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อนำมาสรุป ก่อนที่จะนำไปสู่ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์และขั้นตอนการผลิต ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะใช้ในการกำหนดรูปแบบและวิธีการในการเล่าเรื่อง

#### ประสบการณ์ในวัยเด็กกับสระว่ายน้ำ

ในช่วงวัยเด็กเมื่อข้าพเจ้าอายุราว ๆ 10 – 13 ปี ข้าพเจ้าได้เข้าเรียนว่ายน้ำที่สระว่ายน้ำแห่งหนึ่งใกล้บ้าน ซึ่งข้าพเจ้าในตอนนั้นมีความอึดอัดและคับข้องใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากแม่ของข้าพเจ้ามีความต้องการให้เรียนว่ายน้ำเพราะมองว่ากีฬาว่ายน้ำนั้นเป็นกีฬาที่ดีที่สุด ข้าพเจ้าจึงต้องเข้าเรียนที่นั่นเป็นเวลาหลายปีอย่างที่ไม่ได้พร้อม ๆ กับน้องชายของข้าพเจ้า

ในหนึ่งสัปดาห์ข้าพเจ้าต้องไปเข้าเรียนที่สระว่ายน้ำอย่างน้อย 3 ครั้งเป็นอย่างต่ำ โดยข้าพเจ้ามีความหวาดกลัวต่อครูผู้ฝึกสอนเป็นอย่างมาก เนื่องจากครูผู้ฝึกสอนทั้งสอง มีวิธีการในการฝึกหัดนักกีฬาที่ค่อนข้างดุและรุนแรงสำหรับข้าพเจ้า มีการใช้ถ้อยคำที่หยาบคายและส่งเสียงดังตลอดการฝึกสอน รวมถึงมีการใช้อุปกรณ์คล้ายไม้ที่มีลักษณะเรียวยาวในการกระตุ้นให้นักกีฬาที่มีความกระตือรือร้นมากขึ้นอีกด้วย นอกจากนั้นยังมีบางครั้งที่มีการใช้ความรุนแรงกับเด็กนักเรียนที่พัฒนาช้ากว่าคนทั่วไป นั่นทำให้การเข้าเรียนและฝึกว่ายน้ำที่สโมสรแห่งนั้นเป็นเสมือนดังฝันร้ายในวัยเด็กของข้าพเจ้า แต่ทั้งพ่อและแม่ของข้าพเจ้าในตอนนั้นก็ยังคงมองเห็นว่านี่ถือเป็นโอกาสอันดีที่ช่วยให้ข้าพเจ้าและน้องชายได้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและช่วยฝึกระเบียบวินัยในชีวิตประจำวันอีกด้วย จนกระทั่งเมื่อข้าพเจ้าต้องมีการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โยกย้ายที่อยู่อาศัยในช่วงอายุประมาณ 13-14 ปีทำให้ข้าพเจ้าห่างหายจากการไปฝึกซ้อมที่สระว่ายน้ำมาเป็นระยะ จนกระทั่งไม่ได้กลับไป那儿อีกเลย

และเมื่อเวลาผ่านไป ข้าพเจ้าได้มีโอกาสโดยบังเอิญผ่านไปยังบริเวณสโมสรกีฬาแห่งนั้นอีกครั้ง จึงได้ลองแวะเข้าไปสำรวจดูความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทำให้ข้าพเจ้าได้พบเห็นความเปลี่ยนแปลงมากมายที่เกิดขึ้นกับทั้งตนเองและสระว่ายน้ำแห่งนี้ เริ่มตั้งแต่บริเวณสระว่ายน้ำที่มีความทรุดโทรมลง สโมสรอื่น ๆ ชั้นบนที่ถูกทิ้งร้างจนไม่เหลือสภาพที่จะใช้งานได้อีก เด็ก ๆ และนักกีฬาที่มาใช้บริการน้อยลง รวมถึงครูฝึกสอนคนเดิมที่ยังคงสอนอยู่เช่นเดิมแต่เริ่มแสดงออกทัศนวิสัยหรือความเชื่อบางอย่างที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัย และลูกหลานคนรุ่นใหม่ que เริ่มเข้ามาดูและกิจการแทน

ซึ่งสภาพแวดล้อมของสระว่ายน้ำที่เปลี่ยนแปลงไปได้ส่งผลต่อความกลัวในอดีตและปัจจุบันของข้าพเจ้าอย่างมาก ข้าพเจ้าจึงเริ่มเข้าไปยังพื้นที่ของสโมสรบ่อยครั้งมากขึ้น สำรองทั่วทั้งบริเวณโดยรอบของสถานที่โดยละเอียด และเริ่มต้นสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมจนพบว่าครูผู้ฝึกสอนมีความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องการฝึกจิตบางอย่างของมนุษย์ ถึงขนาดที่มีการสร้างห้องใหม่ห้องหนึ่งขึ้นภายในสโมสรเพื่อเชิญชวนผู้ที่พบเห็น และเริ่มปล่อยให้ลูกสาวของตนเองดูแลกิจการมากขึ้นแทน

ข้าพเจ้าจึงได้หยิบเอาความเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมของสระว่ายน้ำในปัจจุบันและความกลัวในวัยเด็กเหล่านี้มาใช้ในการสร้างภาพจำลองที่ใช้สะท้อนตัวตนในปัจจุบันของข้าพเจ้า โดยเริ่มต้นจากการลงเขียนโครงสร้างต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้สำหรับการเขียนบทภาพยนตร์ต่อไป

### ประสบการณ์ระหว่างการนั่งรถไฟ

เนื่องจากข้าพเจ้ามักจะต้องเดินทางด้วยรถไฟเฉลี่ยปีละ 1 ครั้ง เพื่อไปพบปะเพื่อนของข้าพเจ้าที่จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ข้าพเจ้ามีประสบการณ์โดยตรงในการได้คลุกคลีอยู่กับบรรยากาศภายในขบวนรถไฟ รวมถึงผู้คนที่สัญจรไปมาหลากหลายในบริเวณนั้นด้วย

สำหรับข้าพเจ้าแล้ว สถานีรถไฟในประเทศไทยนั้นเปรียบเสมือนศูนย์รวมของความรู้สึกของผู้คนจากหลากหลายพื้นที่ อบอุ่นไปด้วยกลิ่นอายของความเป็นมนุษย์ทั่วไปทุกแห่ง ทำให้ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าต้องเข้าไปยังสถานที่แห่งนี้มักจะถูกมวลบรรยากาศเหล่านี้ดึงดูดเข้าไปสู่ภวังค์ของกระแสความคิดมากมายอยู่เสมอ โดยเฉพาะขณะที่ข้าพเจ้าต้องอยู่ภายในขบวนรถไฟที่กำลังวิ่งอยู่นั้น ราวกับข้าพเจ้ากำลัง

ค่อย ๆ เคลื่อนผ่านความมืดภายนอกหน้าต่างที่เปรียบเสมือนความกลัวภายในจิตใจของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าได้มีเวลาในการหยุดคิดเกี่ยวกับความกลัวเหล่านี้ภายในจิตใจอยู่เสมอ และนั่นทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจที่จะเข้าไปสำรวจมวลบรรยากาศภายในสถานที่แห่งนี้

เนื่องจากข้าพเจ้าสนใจในตัวบรรยากาศของสถานีรถไฟเป็นหลัก ข้าพเจ้าจึงใช้วิธีพาตนเองเข้าไปชิมซบและเก็บเกี่ยวความรู้สึกจากในสถานที่ให้บ่อยมากที่สุด พร้อม ๆ กับการสังเกตความเป็นธรรมชาติของสถานที่ในแต่ละครั้งที่เข้าไปด้วย รวมถึงมีการพูดคุยและสอบถามประสบการณ์จากเพื่อนของข้าพเจ้าที่อาศัยอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ที่ต้องเดินทางด้วยรถไฟอยู่เสมอ ซึ่งคำตอบของบรรดาเพื่อนข้าพเจ้ายังได้สะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกอ่อนล้าทั้งกายและใจอย่างมหาศาลที่ต้องใช้เวลาเดินทางอย่างเนิ่นนานบนรถไฟโดยเฉพาะตอนเวลากลางคืน ถ้าหากพวกเขาสามารถหลีกเลี่ยงได้ย่อมเลือกการเดินทางกลับกรุงเทพด้วยเครื่องบินอย่างแน่นอน

### ประสบการณ์จากการผ่าตัด

เมื่อช่วงกลางปี 2562 ที่ผ่านมา ข้าพเจ้าต้องเข้ารับการผ่าตัดที่โรงพยาบาล ทำให้มีเวลาอยู่ราว ๆ 4-5 เดือนที่ต้องคลุกคลีเข้าออกอยู่ภายในบริเวณของโรงพยาบาล ทำให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการถ่ายทำส่วนสุดท้ายดังกล่าวนี้ของภาพยนตร์

ในช่วงที่ข้าพเจ้าต้องพักรักษาตัวก่อนการผ่าตัดนั้น ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเดินสำรวจแทบจะทั่วทั้งตัวโรงพยาบาล และบรรยากาศของโรงพยาบาลก็ทำให้ข้าพเจ้าสนใจมวลบรรยากาศของความป่วยไข้และความตายอย่างที่ไม่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ผนวกกับในช่วงเวลาความเจ็บป่วยของข้าพเจ้าดังกล่าวก็ถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งประสบการณ์ในช่วงชีวิตของข้าพเจ้าที่ได้ใกล้ชิดกับความกลัวภายในจิตใจของตนเองมากที่สุดช่วงหนึ่ง ทำให้ข้าพเจ้าได้ใช้ช่วงเวลานี้ในการสำรวจจิตใจของตนเองไปพร้อม ๆ กันด้วย ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ารวบรวมเก็บเกี่ยวมวลความรู้สึกทั้งหมดเหล่านี้มาเป็นโครงสร้างโดยรวมของส่วนสุดท้ายของภาพยนตร์ที่ได้กล่าวถึงบรรยากาศของความตาย

โดยข้าพเจ้าแบ่งการเก็บข้อมูลภายในโรงพยาบาลออกเป็นสองส่วนหลัก ๆ บริเวณแรกคือ แผนกซีกจริตของโรงพยาบาล โดยข้าพเจ้าได้เข้าไปติดต่อกับแผนกประชาสัมพันธ์ของทางโรงพยาบาล เพื่อนำพาข้าพเจ้าไปให้ความรู้เกี่ยวกับแผนกดังกล่าว รวมถึงพาไปเรียนรู้เกี่ยวกับเครื่องจักรในการทำงาน

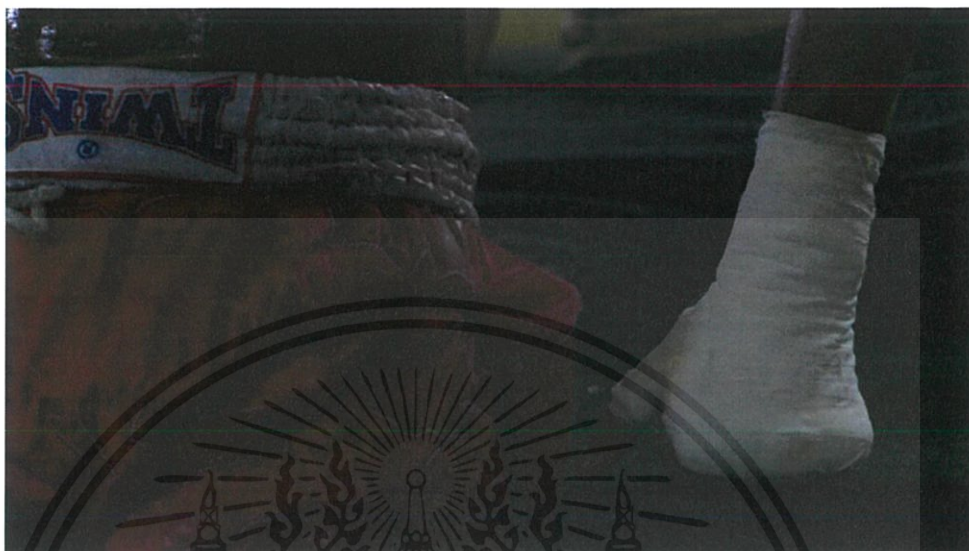
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนมากภายในโรงซัก และแนะนำเกี่ยวกับหน้าที่ต่าง ๆ ที่ต้องรับผิดชอบในแผนกเป็นอย่างดี และบริเวณที่สองคือบริเวณ สวนท้าวทริศูณาสูณู ซึ่งเป็นสวนพักผ่อนหย่อนใจที่ทั้งบุคลากรภายในโรงพยาบาลและผู้ป่วยต่างเข้ามาพักผ่อน รวมถึงเข้ามากราบไว้บูชาท้าวทริศูณาสูณูซึ่งเป็นเทพประจำตัวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยข้าพเจ้าได้เข้าไปติดต่อยังแผนกพระราชวังของโรงพยาบาล ซึ่งทางแผนกได้ให้ความรู้ รวมถึงประวัติศาสตร์ความเป็นมาของโรงพยาบาลแห่งนี้เป็นอย่างดี ทำให้ข้าพเจ้ามองเห็นเวลาที่เปลี่ยนผ่านภายในบริเวณสวนได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ศึกษาโครงสร้างภาพยนตร์เรื่อง ภูเขาไฟพิโรธ (A Ripe Volcano, 2011) ของ ไทกิ ศักดิ์พิสิษฐ์ ไทกิ ศักดิ์พิสิษฐ์ เป็นผู้กำกับชาวไทยเชื้อสายญี่ปุ่น ที่สร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นรวมถึงวิดีโออาร์ตออกมาหลายผลงานด้วยกัน เช่น ฝนห่าไฟ (Time of the last Persecution) (2012), The Age of Anxiety (2013), Trouble in Paradise (2017), Mental Traveler (2018) และอื่น ๆ อีกมากมาย งานของไทกิส่วนใหญ่เน้นมักจะให้ความสนใจเกี่ยวกับการจ้องมอง (Gazing) ไปยังภาพเคลื่อนไหวของบางสิ่งที่ถูกปกคลุมไปด้วยบรรยากาศที่ยากจะอธิบายอยู่เสมอ แต่ก็มักจะมีแรงดึงดูดให้ผู้ชมได้ค้นหาความหมายในภาพเหล่านั้นได้เป็นอย่างดี โดยงานส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของตัวศิลปินเองซึ่งเชื่อมโยงเข้ากับเหตุการณ์ทางสภาพสังคมต่าง ๆ ซึ่งเมื่อนำมาร้อยเรียงต่อกันแล้วก็มักจะให้สุนทรียภาพที่งดงามราวกับบทกวี นอกจากนั้นแล้วเสียงในภาพยนตร์ของไทกียังมักจะได้อิทธิพลมาจากเสียงประกอบชื่อดังชาวญี่ปุ่นอย่าง ยาสุฮิโระ โมรินากะ (Yasuhiro Morinaga) มาสร้างสรรค์ร่วมด้วยอยู่หลายงานด้วยกัน ทำให้มิติของงานภาพเคลื่อนไหวก้าวกระโดดไปอีกขั้น ราวกับกำลังท้าทายรูปแบบทฤษฎีหรือโครงสร้างของภาพยนตร์อยู่เสมอ

นิทรรศการวิดีโอและเสียงจัดวาง ภูเขาไฟพิโรธ (A Ripe Volcano) คือ ภาพจำลองและเปรียบเทียบของกรุงเทพมหานครในยามที่เป็นสนามจำลองของความรุนแรงในช่วงของพฤษภาทมิฬ 2535 โดยการพาคนดูกลับไปยังโรงแรมรัตนโกสินทร์ สถานที่บูชายัญให้กับอำนาจเผด็จการในสมัยนั้น รวมถึงสนามมวยราชดำเนิน ในห้วงเวลาของความรุนแรงในอดีตไทกิได้พาผู้ชมเข้าไปสำรวจร่องรอยของบาดแผลและกลิ่นคาวเลือดอย่างเนิบช้า ราวกับค่อย ๆ จะเผยให้เห็นถึงโฉมหน้าของอำนาจความรุนแรงที่แท้จริง

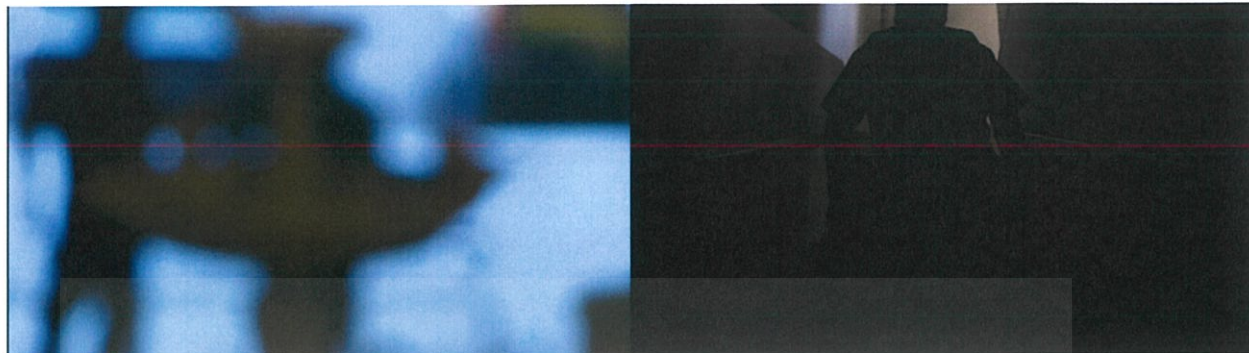
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.1 ภาพขนาดใกล้ ภายในสนามมวยราชดำเนิน  
ภูเขาไฟพิโรธ (A Rips Volcano, 2011) โทกิ ศักดิ์พิสิษฐ์

โดยโทกิมักจะใช้วิธีการตั้งกล้องนิ่งเพื่อจับจ้องไปยังภาพด้านหน้าเป็นหลักมีทั้งภาพขนาดใกล้และไกล และค่อย ๆ พาผู้ชมเข้าไปยังสถานที่ต่าง ๆ ที่เตรียมไว้อย่างเนิบช้า รวากับพยายามจะให้คนดูได้สัมผัสความรู้สึกในทุกอณู จนทำให้ภาพแต่ละภาพสามารถดึงเอาศักยภาพออกมาได้อย่างเต็มที่ และมี การใช้เทคนิคการสไลด์ภาพเพื่อติดตามและเก็บรายละเอียดของ subject ตรงหน้าไปเรื่อย ๆ รวมถึงการเบลอภาพไม่ให้ผู้ชมได้เห็นรายละเอียดอย่างชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 2.2 การใช้ภาพเบลอและภาพที่มีแสงน้อย  
ภูเขาไฟพีโร (A Ripe Volcano, 2011) ไทกิ คักดีพิสิษฐ์

การอุปมาอุปไมยเป็นอีกหนึ่งวิธีการที่ไทกิได้ใช้ในผลงาน ภูเขาไฟพีโร (A Ripe Volcano) อยู่แทบจะตลอดทั้งเรื่อง บรรยากาศอันขมุกขมัวภายในโรงแรม บรรยากาศอันระทึกของสนามมวย หรือแม้แต่บรรยากาศอันครึกครื้นของผู้คนในสนามฟุตบอล ได้สะท้อนให้ผู้ชมได้เห็นถึงมวลความรู้สึกของเหตุการณ์นองเลือดในอดีตได้เป็นอย่างดี ผนวกเข้ากับเสียงประกอบของ ยาสุฮิโระ โมรินากะ ที่เพิ่มอรรถรสในความหลอกหลอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งทำให้มิติของภาพเคลื่อนไหวภายในภาพยนตร์ไปได้ไกลขึ้นมาก แม้ว่ากล้องจะจับจ้องไปที่ภาพอันแสนธรรมดาของสถาปัตยกรรมภายในโรงแรมหรือผู้คนภายในสนามกีฬาทั่วไปก็ตาม ซึ่งการทำงานของภาพและเสียงเช่นนี้ทำให้คนดูสามารถทำลายกรอบจินตนาการของตนเองออกไปได้ และไม่ติดอยู่กับขอบเดิม ๆ ในการเล่าเรื่องด้วยภาพยนตร์

ไทกิมักจะมีความสนใจในไวยากรณ์ของภาพยนตร์อยู่เสมอ โดยมักจะหาวิธีการทางภาพยนตร์แบบใหม่ ๆ เพื่อที่จะดึงเอาพลังของทั้งภาพและเสียงออกมาใช้อย่างเต็มที่ที่สุด หลายครั้งทำให้ผลลัพธ์ออกมาเป็นพลังในการเล่าเรื่องที่สะกดคนดูได้อย่างดี ภูเขาไฟพีโรเองนอกจากจะสะท้อนสภาพความรุนแรงของสังคมในอดีตได้อย่างดีแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองทางภาพยนตร์ที่น่าสนใจของเจ้าตัวอีกด้วย



ภาพที่ 2.2 Video Installation ภายในนิทรรศการ  
ภูเขาไฟพีโร (A Ripe Volcano, 2011) , ไทกิ ศักดิ์พิสิษฐ์

การดูหนังของไทกิ ศักดิ์พิสิษฐ์นั้นเปรียบเสมือนการข้ามพรมแดนไปสู่พื้นที่และเวลา  
อย่างใหม่ ภาพใดก็ตามที่เราเห็นปรากฏขึ้นบนจอ เสียงใดก็ตามที่เราได้ยิน มันไม่ได้สื่อความตามที่เราได้  
ได้ยิน ได้เห็น คล้ายกับเสียงซึ่งเดินทางมาจากดาวดวงอื่น และภาพที่ไม่ได้มีความหมายเช่นที่มันเป็น ไม่ใช่  
การตีความ ภาพและเสียงไม่ทำหน้าที่สื่อสารภายใต้ระบบสัญลักษณ์อีกแล้ว หากหลุดเลื่อนไปสู่สภาวะอีก  
แบบ โลกอีกใบ โลกซึ่งปรากฏและดำเนินไปคล้ายคลึงกับโลกที่เราอยู่อาศัย แต่ไม่ได้สื่อความหมาย  
แบบเดิมอีก โลกหลังดวงตาผู้กำกับ หรือโลกที่ปรากฏขึ้นในหัวเรา

สำหรับผู้เขียนความสนุกที่สุดประการหนึ่งคือการ ‘สร้างเรื่องจากภาพ’ อันไม่  
ปะติดปะต่อ แม้ผู้สร้างไม่ปรารถนาจะเล่า การเรียบเรียงเรื่องเล่ายังคงเป็นกลไกที่ไม่อาจถูกทำลายล้างลง  
ไปได้ การแสวงหาความเชื่อมโยงระหว่างภาพนี้กับภาพนั้น กับเสียงนั้น หรือคำพูดนี้ ปะติดปะต่ออย่าง  
หยาบๆอยู่ในหัว ได้เรื่องเล่าตะกุกตะกักมาเรื่องหนึ่ง เรื่องซึ่งอาจจะไม่มีอะไรถูกต้องตรงตามที่เจ้าของภาพ  
ต้องการบอกเลยแม้แต่น้อย กล่าวอย่างง่ายความสุขของผู้เขียน(ผู้ชม)คือการสร้างหนังเรื่องใหม่ขึ้นมาใน  
หัวของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## บทที่ 3

### บทภาพยนตร์

#### ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

##### ประเด็น (Theme)

ความกลัวภายในจิตใจ

##### พล็อต (Plot)

การสำรวจความกลัวภายในจิตใจผ่านบรรยากาศของจังหวัดและสำรวจ โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ สระว่ายน้ำ ขบวนการไฟ และโรงพยาบาล

##### เนื้อเรื่อง (Treatment)

##### ส่วนที่ 1 (Lost Pool)

(ส่วนที่ 1 เป็นการกำกับนักแสดงอย่างหลวม กำหนดแอ็คชั่นในแต่ละฉากอย่างคร่าว และใช้วิธีการปล่อยให้นักแสดงเล่นตามจังหวะของตัวเองไปเรื่อย ๆ )

แสงแดดตอนกลางวันสาดส่องชัดเจนทั่วทุกที่ อากาศค่อนข้างร้อนอบอ้าว มีผู้คนเดินผ่านไปมาบ้างแถวๆหน้าคอร์ทเทนนิสติดถนนนี้ แต่ภายในคอร์ทกลับว่างเปล่า เด็กนักเรียนอาชีวะบางกลุ่มขี่มอเตอร์ไซด์ผ่านไปมาตลอดช่วงเวลาบ่าย นี่คือนิ่งในเวลาบ่ายที่ปกติที่สุดที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วเป็นอนันต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงมอเตอร์ไซค์ค่อยๆดังขึ้นเรื่อย ๆ ก่อนจะแล่นเข้ามาและเลี้ยวเข้าไปยังที่จอดรถบริเวณใกล้ ๆ สระว่ายน้ำ น้ำเด็กนักเรียนชายก้าวลงมาจากมอเตอร์ไซค์ ดับบูหรี่ ก่อนจะถือหมวกกันน็อกและเดินขึ้นไปยังตัวสระ

ชายวัยกลางคนเหวี่ยงมือซ้าย ๆ ไปมาหลายสิบครั้ง ยี่สิบครั้ง สามสิบครั้ง หรืออาจมากกว่านั้น กับการตีลูกสักกะหลาดเข้ากำแพง เสียงจิ้งหะห้ายใจ และเสียงลูกเทนนิสกระทบผนังและพื้นดังขึ้น เป็นจังหวะสม่ำเสมอเป็นเวลานาน ก่อนที่จะปล่อยลูกหล่นลงสู่พื้นและหยิบผ่านขนหนูขึ้นมาซับเหงื่อพราวบนใบหน้า

บรรยากาศภายในสระเงียบสงบ มีเสียงเพลงลูกทุ่งลอยมาเบาๆจากเคาน์เตอร์ภายในห้องอาหาร หม่อมพารูปร่างเตี้ยลำสันทัด นั่งหลับตาฮัมเพลงเบาๆอยู่หลังเคาน์เตอร์ปล่อยให้เวลาผ่านไปขณะไม่มีลูกค้า

เด็กชายวัยมัธยมปลายเดินเอากระเป๋าเป้และหมวกกันน็อกไปเก็บภายในล็อกเก็ต และยืนเล่นโทรศัพท์เล็กน้อยก่อนจะเดินไปเปลี่ยนเสื้อผ้าภายในห้องน้ำ ล้างตัวจากฝักบัว ก่อนจะเดินไปยังขอบสระ สวมแว่นตา และกระโดดลงด้วยท่วงท่าที่สวยงาม

ตัวอาคารที่ตั้งมาหลายปีแล้วเริ่มแสดงออกถึงความเก่าคร่ำครึภายใน กระเบื้องลายและสีแบบเดิมเริ่มแตกร่อนบางส่วน ชั้นสองของตัวอาคารที่ถูกทิ้งร้าง ห้องหลายห้องฝุ่นจับไปทั่วบริเวณ ฝุ่นจับหนาเตอะแทบทุกห้องของชั้นสอง ขาดการดูแลมานาน

ชายวัยกลางคนเข้ามานั่งพักผ่อนทานอาหารด้วยท่าทีที่ผ่อนคลายภายในห้องอาหาร หลังจากตีสี่นอกรบร้อนจนเหนื่อยเพลียแล้ว เหตุการณ์ทั้งหมดเป็นเพียงเรื่องราวปกติธรรมดาที่เกิดขึ้นภายในเย็นวันธรรมดาของสโมสรว่ายน้ำเก่าคร่ำครึแห่งหนึ่งเท่านั้น

## ส่วนที่ 2 (The Caverns Below)

ชายหนุ่มหลับไหลอย่างอ่อนเพลียบนตุนนอนของรถไฟโดยที่ไม่มีที่ท่าจะตื่นขึ้นมาแม้แต่น้อย

ในขณะที่ตัวรถไฟผ่านจังหวัดต่าง ๆ ตามเส้นทางไปอย่างช้า ๆ กลิ่นควันที่ลอยติดจมูก เสียงเครื่องยนต์โลหะเคลื่อนไหวไปมาไม่หยุดหย่อน ผู้คนจรจัด พระสงฆ์ นายทหารหนุ่ม หรือแม้แต่คนงานนอนอดอุ้ออย่างอ่อนเพลียบนรถไฟอย่างเจียบเจียบ

ชายหนุ่มสะลึมสะลือแทบจะหลับๆตื่นๆตลอดการเดินทางจากที่ใดสักแห่งเพื่อกลับมาที่กรุงเทพฯ บ้างก็ออกไปสูบบุหรี่บริเวณทางเชื่อมระหว่างขบวนซึ่งมีลมพัดแรงเสมอ รู้ตัวอีกทีการเดินทางอันยาวนานและเหนอะหนะก็จบลงเมื่อรถไฟมาถึงสถานีหัวลำโพงและดูเหมือนจะมีใครสักคนมารอรับอยู่แล้วถึงแม้จะเป็นเวลาเช้ามีดวงอาทิตย์เริ่มที่จะสว่างเล็กน้อยถนนบนทางด่วนเวลานี้ของกรุงเทพฯ ช่างวังเวงเจียบเจียบมีรถยนต์น้อยคันที่จะขับผ่านไปด้วยในเส้นทางเดียวกัน ชายหนุ่มยังคงหลับไหลต่อบนเบาะหลังรถด้วยท่าที่อ่อนเพลียเช่นเดิมปล่อยให้แสงไฟบนถนนพาดผ่านใบหน้าไปอย่างช้า ๆ ราวกับไม่เคยแยแสต่อโลกความเป็นจริงอีกต่อไป

### ส่วนที่ 3 (Simulacrum of Aerosol)

(ส่วนที่ 3 จะเป็นการสำรวจและจับจ้องโดยมีลักษณะคล้ายกับสารคดี เพื่อสังเกตบรรยากาศของสถานที่)

เสียงของเครื่องจักรภายในแผนกซักรีดของโรงพยาบาลยังคงทำงานอย่างต่อเนื่องไม่มีท่าทีที่จะหยุดพัก นายทหารรวมถึงแม่บ้านภายในแผนกต่างทำงานกันอย่างต่อเนื่องเช่นกัน เครื่องซักผ้าจำนวนมากกำลังหมุนทำความสะอาดสิ่งสกปรกมากมายจากเสื้อผ้าจากผู้ป่วยจำนวนมากมาย และนำกลับมาอบให้แห้งและถูกพับเก็บส่งไปยังแผนกต่าง ๆ ในโรงพยาบาล หมุนเวียนวนอยู่อย่างนี้นับครั้งไม่ถ้วน

และเมื่อเวลาฟ้าเริ่มค่อยๆจะมีดลง บริเวณรอบ ๆ สวนของโรงพยาบาลก็เริ่มมีผู้คนมาวิ่งออกกำลังกายบ้างโดยรอบ รวมถึงญาติผู้ป่วยบางคนก็เริ่มมาราบไหว้ลาศาลต่าง ๆ ก่อนจะกลับไปพักผ่อนตามอรัยาศัย กลุ่มนักศึกษาแพทย์และพยาบาลต่าง ๆ ก็เริ่มทยอยเดินกลับกันเมื่อฟ้ามีดลงแล้ว ไฟที่ประดับตกแต่งตามศาลและพระพุทธรูปต่าง ๆ ภายในสวนก็ค่อยๆถูกเปิดขึ้นยามเมื่อผู้คนร้างราไป เหลือก็เพียงแต่รูปปั้นสัตว์ชนิดต่าง ๆ ที่ยังคงยืนแน่นิ่งอยู่เช่นเดิม

## บทภาพยนตร์ (Screenplay)

### Simulacrum of Aerosol

(ภาพอสุภะ)

ภาพยนตร์โดย พลิษฐ์พล เกิดพูล

ส่วนที่ 1 (Lost Pool)

ภายใน / สระว่ายน้ำ / กลางวัน

(Text)

Lost Pool

ท่ามกลางบรรยากาศตอนบ่ายที่ร้อนอบอ้าว รถมอเตอร์ไซค์คันหนึ่งขับลัดเลาะมาตามถนนก่อนจะเข้ามาจอดยังบริเวณที่จอดรถของสระว่ายน้ำแห่งหนึ่ง ก่อนจะเป็นเด็กนักเรียนมัธยมตัวสูงโปรงก้าวลงมา ก่อนจะจุดบุหรี่สูบหนึ่งมวน และเดินขึ้นบันไดไปยังตัวสระว่ายน้ำด้านบน

(เสียงของไม้เทนนิสกระทบกับลูกสักหลาดสลับกับเสียงกระทบกำแพงค่อย ๆ ดังเข้ามาแทนที่)

ชายวัยกลางคนกำลังหวดไม้เทนนิสอย่างทะมัดทะแมงไปมาอย่างไม่หยุดหย่อน เหนือผุดพราวเต็มใบหน้าที่ยิ้มไปด้วยความมุ่งมั่น สองเท้าขยับไปมาเพื่อรับลูกสักหลาดอย่างคล่องแคล่ว ท่ามกลางบรรยากาศอันเงียบสงบราวกับไร้ผู้คนในสถานที่นี้ ก็มีแต่เสียงของลูกสักหลาดที่กระทบกำแพงที่ตั้งไปทั่วทั้งบริเวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(เสียงเพลงลูกทุ่งจากวิทยุตัวเก่าค่อย ๆ ลอยมาเบา ๆ)

ภาพตัดไปจับจ้องยังบริเวณเคาน์เตอร์ภายในห้องอาหารของสระว่ายน้ำ ปรากฏให้เห็นรูปบรรพบุรุษ ด้านบนเหนือเคาน์เตอร์รวมถึงข้าวของต่าง ๆ กระจานตา จนปรากฏให้เห็นชายหนุ่มชาวพม่าที่เอนตัวนั่งอยู่บนเก้าอี้อย่างสบายอารมณ์พร้อมกับฮัมเพลงลูกทุ่งที่ตั้งออกมาจากลำโพงตัวเล็ก ๆ เนื่องจากสระว่ายน้ำ ไม่มีลูกค้าเข้ามาใช้บริการเลยแม้แต่คนเดียว

เด็กหนุ่มเดินเอาของขึ้นมาเก็บภายในบริเวณล็อกเกอร์ ก่อนจะเข้าไปเปลี่ยนชุดภายในห้องน้ำ และออกมาล้างตัวยังฝักบัวบริเวณหน้าตัวสระ เด็กหนุ่มเดินอย่างเชื่องช้ามายังบริเวณขอบสระ ด้วยท่าทีที่เหม่อลอย ก่อนจะกระโดดลงไปยังผิวน้ำด้วยท่าที่สวยงามราวกับเป็นนักกีฬามืออาชีพ และดำหายลงไปสู่ก้นลึกของสระ

กล้องค่อย ๆ เคลื่อนไปตามทางเดินที่เปราะเปื้อนไปด้วยฝุ่นหนาเตอะและข้าวของที่ซำรุดวางระเกะระกะไปทั่วบริเวณชั้นสองของอาคาร ซึ่งเคยเป็นห้องฝึกซ้อมเทควันโด กล้องเคลื่อนอย่างช้า ๆ ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งไปหยุดยังห้องที่ใหญ่ที่สุด ซึ่งปรากฏซึ่งโต๊ะสนุกเกอร์ตัวใหญ่ แต่เก่าคร่ำครึและผุพังไปจนใช้งานไม่ได้อีกแล้ว วางโดดเด่นอยู่กลางห้องราวกับกำลังแสดงให้เห็นซึ่งความโง่เขลาในอดีตของตัวเอง

(เสียงน้ำที่เกิดจากการตวัดแขนและตีขาอย่างขำขันของลูกหนุ่มที่ฝึกซ้อมอยู่ภายในสระค่อย ๆ แทรกเข้ามา)

ชายวัยกลางคนหยุดตีนี้อคบอร์ดไปตั้งแต่เมื่อไรก็ไม่ทราบแต่บัดนี้ เขากลับมาสวมชุดข้าราชการสีกากีเต็มยศและนั่งกินข้าวพร้อมกับอ่านหนังสือไปพร้อม ๆ กัน โดยไม่มีผู้ใดอยู่ในห้องอาหารนั้นเลยแม้แต่คนเดียว เช่นเคย

(ภาพค่อย ๆ เฟดดำหายไป)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## ส่วนที่ 2 (The Caverns Below)

ภายใน / รถไฟ / กลางคืน

(Text)

### The Caverns Below

ภายในขบวนรถไฟผู้คนจำนวนประปราย ทั้งชายและหญิง คนหนุ่มและคนชรา หรือแม้แต่พระสงฆ์ และทหาร ต่างก็อยู่ในสภาพแสนอึดโรย รถไฟค่อย ๆ เคลื่อนตัวออกจากชานชาลาอย่างเนิบช้า

(เสียงประกาศของนายสถานีค่อย ๆ ดังขึ้นจากลำโพง พร้อมกับเสียงของรถไฟค่อย ๆ ออกตัว)

ภาพจับจ้องไปที่ชายหนุ่มผมยาวคนหนึ่งที่นั่งพักหลับตาอยู่บนที่นั่งท่าทางดูอ่อนเพลียจากการเดินทาง แสงไฟจากถนนยามค่ำคืน ส่องเข้ามากระทบใบหน้าของชายหนุ่มจนมีทั้งสีแดงและสีเหลือง สลับกันไป บรรยากาศค่อนข้างร้อนอบอ้าว ทำให้เหงื่อพรอาอยู่ที่บริเวณโหนก ทำให้ชายหนุ่มผลอлимпตา ขึ้นมามองข้างทางบ้างเป็นระยะ ก่อนที่จะกลับเข้าสู่นิทราในอิริยาบถเดิม

(เสียงของเครื่องจักรภายในรถไฟค่อย ๆ ดังขึ้นเรื่อย ๆ จนกลบเสียงของผู้คนภายในขบวนไปจนหมดสิ้น)

ภาพการสั่นสะเทือนของวัตถุต่าง ๆ ภายในรถไฟค่อย ๆ เข้ามาแทนที่ใบหน้าของชายหนุ่ม แรงสั่นสะเทือนรวมถึงเสียงของเครื่องยนต์ที่ทำงานอย่างหนักได้เข้าครอบคลุมโสตประสาทของผู้คนในขบวนอย่างไม่รู้เนื้อตัว

เส้นทางของรางรถไฟค่อย ๆ เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ เนื่องจากเริ่มเข้าสู่ตัวเมืองของต่างจังหวัด แสงไฟของถนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยามค่าคืนตัดสลักับแสงของพระจันทร์ที่สะท้อนลงบนผิวน้ำบ้างในบางจังหวัด ชุ่มเสียงของทุกสิ่งกลืนอายของทุกอย่างผสมปนเปกันจนแยกไม่ออกอีกต่อไป ทำได้แค่เพียงข่มตานอนด้วยความทรมาณต่อไปเท่านั้น

ภาพของรางรถไฟค่อย ๆ ซ้อนทับกันไปมา จากที่แยกจากกัน ก็รวมกันเป็นหนึ่งเดียว จากรวมกันก็แยกออกจากกันอย่างสันโดษ ซ้อนทับเปลี่ยนสลัไปมาราวกับไม่มีวันจบสิ้น

ส่วนที่ 3 (Simulacrum of Aerosol)

ภายใน / โรงซักผ้า / กลางวัน



พนักงานทั้งชายและหญิงที่สวมหน้ากากอนามัยปิดบังใบหน้าเดินกันขวกไขว้ไปมาอยู่ภายในโรงซักผ้าขนาดใหญ่นี้ บ้างก็เข็นรถเข็นที่มีเสื้อผ้ากองอยู่เต็มคัน บ้างก็เป็นชายร่างใหญ่ใส่เสื้อลายพรางยัดเอาผ้าจำนวนมากใส่เข้าไปยังเครื่องอบผ้าร้อนฉ่ำที่มีไอควันพวยพุ่งออกมา ในขณะที่เดียวกันกับที่เครื่องจักรทั้งหลายทำงานอย่างไม่หยุดพักผู้คนภายในนี้ก็เช่นกัน

กล้องค่อย ๆ จับภาพของเครื่องจักรต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด ตั้งแต่เครื่องซักผ้าขนาดยักษ์ที่ลั่นไปมาอย่างรุนแรงและต่อเนื่องเป็นระยะเวลาาน เครื่องอบผ้าที่ส่งเสียงร้องพร้อมกับคายเอาไอน้ำออกมาเป็นจังหวัดเต็มตลอด และผ้าที่ค่อย ๆ หมุนวนไปมาอยู่ภายในเครื่องซักผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(เสียงของเครื่องจักรค่อย ๆ เงียบลงทีละส่วน เริ่มจากเครื่องซักผ้าไปจนถึงเครื่องอบแห้ง)

เมื่อเวลาล่วงเลยผ่านไป เสียงของเครื่องจักรต่าง ๆ ค่อยๆเงียบลงทีละน้อย จนกระทั่งเงียบสนิท สีของพระอาทิตย์ยามเย็นสอดส่องเข้ายังโรงซักผ้าจนสีเปลี่ยนเป็นสีเหลืองซีดจนทั่วบริเวณ เหลือเพียงแค่พนักงานคนสุดท้ายถือไม้กวาดเดินทำความสะอาดไปมาท่ามกลางลมหายใจสุดท้ายของโรงซักผ้าสำหรับวันนี้

(ภาพค่อย ๆ เฟดดำหายไป)

ภาพตัดกลับมายังบริเวณของสวนสาธารณะภายในโรงพยาบาล ผู้คนต่าง ๆ เข้ามานั่งพักผ่อนและพูดคุยกัน ก่อนจะบอกลากันไปแยกย้ายกลับบ้านกันไป ก่อนที่ฟ้าจะมีเมฆ มีทั้งคนจรจัดที่เหมามา นั่งขนาดยาวเป็นของตนเอง ไปจนถึงนายทหารหนุ่มที่นั่งแช่คุยกับแฟนสาวอย่างอารมณ์ดี หรือแม้แต่กระทั่งป่าแก่ ๆ ที่เดินมาจตุรบุเพื่อมาไหว้ขอขมายังบริเวณศาลด้วยสีหน้าที่แสนจะกลุ้มใจ

แต่เมื่อฟ้าเริ่มเปลี่ยนสีกลายเป็นสีน้ำเงินเข้มจนเกือบดำแล้ว ผู้คนต่างก็ค่อยทยอยกลับ จนเหลือคนอยู่แค่หยิบมือเดียวเท่านั้น โคมไฟสีขาวลักษณะคล้ายดอกเห็ดค่อย ๆ ถูกเปิดขึ้นทั่วบริเวณสวนแห่งนี้ ปรากฏให้เห็นรูปปั้นสิ่งสารพัดหลายสิบตัวที่ซ่อนตัวอยู่ตามใต้พุ่มไม้ต่าง ๆ ของสวน

(เสียงของนกกลางคืนค่อย ๆ แทรกเข้ามา ในขณะที่เสียงของผู้คนค่อย ๆ เลือนหายไป)

ภาพของลูกขนุนลูกใหญ่ดูอุดมสมบูรณ์ที่ห้อยลงมาจากลำต้น ถูกหุ้มไปด้วยพลาสติกใส ราวกับต้องการการทะนุถนอมอย่างยิ่งยวด ท่ามกลางความมืดที่ค่อย ๆ แทรกตัวเข้ามาแทนที่สีเหลืองสว่างของผลขนุน ก่อนที่ภาพจะค่อย ๆ เลือนหายไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## บทที่ 4

### ขั้นตอนการเตรียมถ่ายภาพยนตร์

#### การวางแผนทำงานในการเตรียมถ่ายทำภาพยนตร์

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ได้มีการวางแผนการถ่ายทำเป็นสามส่วนอย่างชัดเจนตามโครงเรื่องที่ได้วางไว้ เพื่อแบ่งเวลาในการเตรียมถ่ายทำแต่ละส่วนที่มีปัจจัยที่ต่างกันทั้งนักแสดง สถานที่ และวิธีการถ่ายทำทั้งหมด

#### 4.1 การคัดเลือกนักแสดง

การคัดเลือกนักแสดงนั้นข้าพเจ้าได้มีการคัดเลือกเพียงแค่ส่วนที่ 2 ของการถ่ายทำเท่านั้น โดยใช้นักแสดงที่เป็นเพื่อนสนิทของข้าพเจ้าที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีประสบการณ์ในการเดินทางด้วยรถไฟอย่างสม่ำเสมออยู่แล้ว เพื่อให้บรรยากาศการถ่ายทำเป็นธรรมชาติมากที่สุด

##### 4.1.1 ตัวละครต้อง

ต้อง นักศึกษาคณะปรัชญาที่ต้องเดินทางจากกรุงเทพไปศึกษาที่เชียงใหม่ โดยจะได้เดินทางกลับบ้านด้วยรถไฟชั้นที่ 1 โดยเฉลี่ยปีละ 1 ครั้ง ระหว่างการเดินทางด้วยรถไฟอันยาวนานจึงทำให้เกิดอาการอ่อนเพลียและต้องใช้วิธีการนอนหลับในการย่นระยะเวลาเดินทาง

โดยการคัดเลือกนักแสดงมารับบทบาทเป็นต่อนั้น ข้าพเจ้าได้เลือกเพื่อนสนิทในสมัยมัธยมปลายของข้าพเจ้า เนื่องจากมีลักษณะภายนอก ท่าทาง และแววตา ตามที่ตั้งไว้ กล่าวคือมีรูปร่างสูงโปร่ง ผอมตรงยาวถึงบริเวณกลางหลัง และมีแววตาที่ดูอ่อนล้าอยู่เสมอ โดยมีการได้นัดทำการพูดคุยและพาไปยังบริเวณสถานีรถไฟหัวลำโพงอยู่หลายครั้ง เพื่อเป็นการปรับตัวเข้ากับบรรยากาศโดยธรรมชาติของสถานีรถไฟ รวมถึงพูดคุยแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับมุมมองและประสบการณ์เกี่ยวกับการเดินทางด้วยรถไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET

PRODUCTION : พลิษฐ์พล เกิดพูล

TITLE : The Caverns Below



บทบาท : ต้อง
ชื่อ : กรณ์ภูฏ วรวัชรจิรภาคย์
ที่อยู่ : -
โทรศัพท์ :
อีเมล
อาชีพ : นักศึกษา
ข้อมูลทางด้านกายภาพ

เพศ	ชาย	อายุ	22
สัญชาติ	ไทย	ค่าแสดง	-

เสื้อ	M	กางเกง	M	ส่วนสูง	173	น้ำหนัก	52
รองเท้า	40	กระเป๋า	-	อก	-	เอว	25
หมวก				สะโพก		ผม	ดำ ยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## 4.2 เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของตัวละครต้อง ข้าพเลือกที่จะให้นักแสดงใส่เสื้อผ้าที่ใช้ในการเดินทางด้วยรถไฟในชีวิตจริง โดยตัวละครต้องจะเป็นคนไม่ค่อยแต่งตัว และใช้สอยเสื้อผ้าเท่าที่จำเป็นกับสถานการณ์ต่าง ๆ เท่านั้น

### 4.2.1 เครื่องแต่งกายต้อง

เครื่องแต่งกายของตัวละครต้องจะเป็นชุดทั่วไป ประกอบไปด้วย เสื้อแจ็คเก็ต ผ้าร่มแขนยาว เสื้อยืดคอกลมด้านใน กางเกงขายาว และหมวกกันน็อคฝุ่นละออง



ภาพที่ 4.1 เครื่องแต่งกายต้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

### 4.3 สถานที่ถ่ายทำ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทำทั้งหมด 3 สถานที่ ได้แก่ สระว่ายน้ำรุ่งแสงบางนา สถานีรถไฟหัวลำโพงถึงสถานีรถไฟหัวหิน และโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า

#### 4.3.1 สถานีรถไฟ

ข้าพเจ้าได้เลือกเส้นทางการถ่ายทำบนขบวนรถไฟตั้งแต่สถานีรถไฟหัวลำโพงไปจนถึงสถานีรถไฟหัวหิน โดยถ่ายทำในช่วงเวลากลางคืน เพราะต้องการบรรยากาศที่เงียบเชียบของสถานีรถไฟ โดยถ่ายทำบนขบวนรถไฟเป็นหลัก ตั้งแต่บริเวณที่นั่ง ทางเชื่อมของรถไฟ ไปจนถึงบริเวณท้ายสุดของขบวนรถไฟ



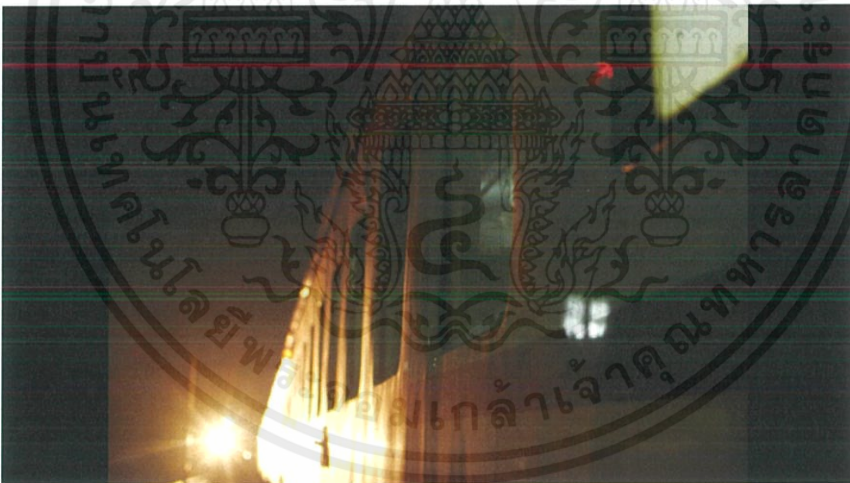
ภาพที่ 4.2 บริเวณภายในขบวนรถไฟ

พลีชีพพล เกิดพุล, 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.3 บริเวณทางเชื่อมของขบวนรถไฟ  
พลีษฐ์พล เกิดพูล, 2563



ภาพที่ 4.4 บริเวณด้านนอกของขบวนรถไฟ  
พลีษฐ์พล เกิดพูล, 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

### 4.3.2 โรงพยาบาล

ข้าพเจ้าได้เลือกโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า เพราะเนื่องจากช่วงกลางปี 2562 ได้มีประสบการณ์ตรงในการเข้ารับการผ่าตัดที่โรงพยาบาลแห่งนี้ โดยมีการถ่ายทำทั้งหมด 2 บริเวณด้วยกัน ได้แก่ แผนกซักกรีด และสวนท้าวหิรัญ-พนาสุญ



ภาพที่ 4.5 ภายในแผนกซักกรีด  
พลิชฐ์พล เกิดพูล, 2563



ภาพที่ 4.6 ภายในห้องพับผ้า  
พลิชฐ์พล เกิดพูล, 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

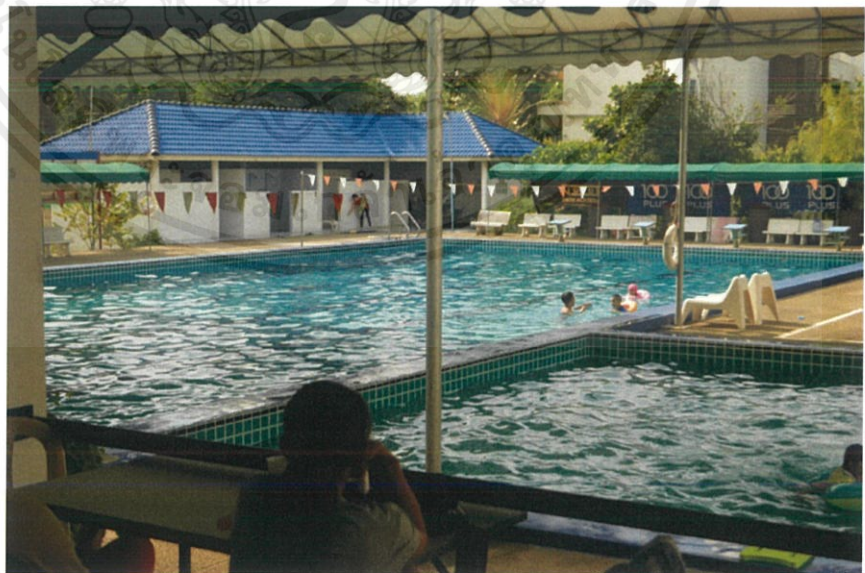


ภาพที่ 4.7 บริเวณสวนท้าวหิรัญพนาสูญ

พลิชฐ์พล เกิดพูล, 2563

#### 4.3.3 สระว่ายน้ำ

ข้าพเจ้าเลือกใช้สระว่ายน้ำที่เคยมีความทรงจำในวัยเด็ก โดยจะมีทั้งบริเวณคอร์ทเทนนิสด้านหน้า สระว่ายน้ำด้านใน และชั้นลอยที่รกร้างเนื่องจากไม่มีการใช้งานมานาน



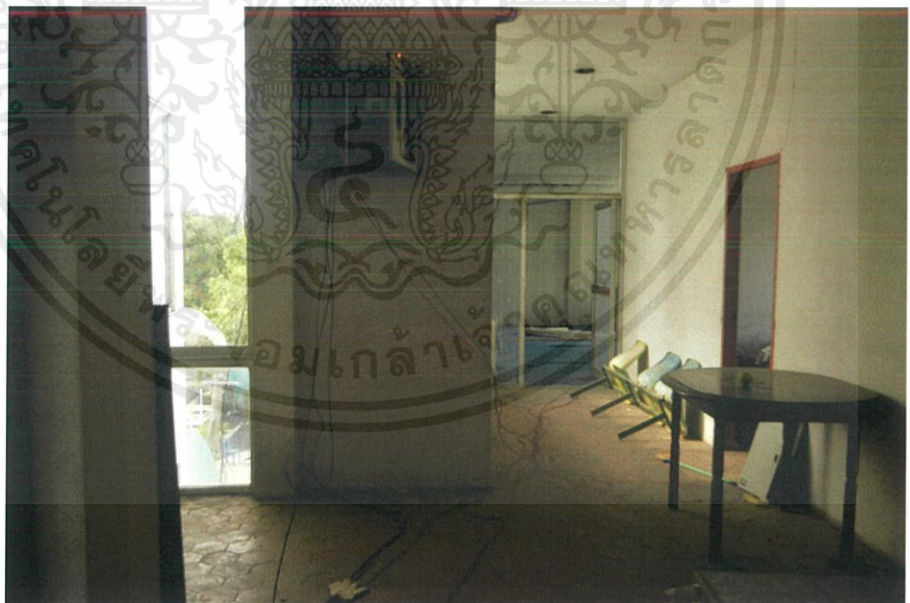
ภาพที่ 4.8 บริเวณสระว่ายน้ำ

พลิชฐ์พล เกิดพูล, 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 4.9 บริเวณห้องอาหาร  
พลีชีพพล เกิดพุล, 2563



ภาพที่ 4.10 บริเวณชั้นสองของอาคาร  
พลีชีพพล เกิดพุล, 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยบริเวณชั้นที่สองของอาคารข้าพเจ้าเลือกใช้บริเวณห้องที่เคยเป็นที่ฝึกซ้อมเทควันโดสำหรับเด็กเมื่อสมัยก่อน และบริเวณห้องที่ถูกใช้เป็นที่เล่นสนุกเกอร์



ภาพที่ 4.11 บริเวณ Knock board หน้าอาคาร  
พลีชีพพล เกิดพุล, 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

#### 4.4 แผนการถ่ายทำ

##### 4.4.1 ตารางการถ่ายทำวันที่ 4 ธันวาคม 2563

##### ส่วนที่ 2 The Caverns Below ภายใน / รถไฟ / กลางคืน

Time	Shot	Cam angle	Description	Block
19.30	1	LS	บรรยากาศภายในล็อบบี้ของรถไฟชั้นที่ 1 ปรากฏให้เห็นผู้คน que ที่เหนื่อยล้าจากการเดินทางและคนที่เดินเร่ขายของไปมา	
20.30	2	MCU	ชายหนุ่มนอนพักผ่อน ฟังกระจกข้างของขบวนรถไฟ ขณะที่วิวข้างทางค่อยๆ เคลื่อนผ่านไปช้าๆ	
22.00	3	CU	ใบหน้าของชายหนุ่มอยู่ในสภาพกึ่งหลับกึ่งตื่น ปรากฏให้เห็นใบหน้าที่ย่อนล้า	
23.00	4	INS	ภาพบรรยากาศของผู้คนที่หลากหลายที่เดินทางกลับจากต่างจังหวัด	
00.00	5	LS	ภายนอกของขบวนรถไฟขณะจอดพักระหว่างชานชาลา และขบวนรถไฟอื่นๆ ที่สวนไปมา	
01.30	6	LS	ล็อบบี้ท้ายสุดของขบวนรถไฟ ปรากฏให้เห็นรางรถไฟที่วิ่งผ่านมาแล้วเรื่อยๆ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

#### 4.4.2 ตารางการถ่ายทำวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2563

##### ส่วนที่ 3 Simulacrum of Aerosol ภายใน / โรงซักผ้า / กลางวัน

Time	Shot	Cam angle	Description	Block
13.00	1	LS	ตะกร้าใส่ผ้าที่ยังไม่ได้ซัก / เตรียมนำเข้าตู้อบ	
14.00	2	LS	นายทหารท่าทางทะมัดทะแมงนำผ้าจำนวนมากทยอยเข้าไปในเครื่องซัก	
14.30	3	LS	เครื่องรีดผ้าค่อยๆดูดเอาผ้าชิ้นใหญ่ๆเข้าไปซ้ๆ	
15.45	4	LS MCU	บรรยากาศในห้องพับผ้า	
16.00	5	LS	บรรยากาศภายในสวน	
17.30	6	CU	ลูกขนุนที่ห้อยลงมาจากต้น ถูกห่อไว้ด้วยพลาสติก	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## บทที่ 5

### ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

เนื่องจากภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ถูกแบ่งออกเป็นสามส่วนอย่างชัดเจน และแต่ละส่วนถูกเล่าโดยต่างสถานที่ เวลา และสถานการณ์ทั้งหมด ทำให้ข้าพเจ้าถ่ายทำเป็นส่วนๆไปตามระดับความยากง่าย แต่เนื่องจากด้วยสถานการณ์ Covid - 19 ในประเทศไทย ทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถถ่ายทำส่วนแรกซึ่งเป็นสระว่ายน้ำสาธณะอย่างปลอดภัยได้ การถ่ายทำทั้งหมดจึงเริ่มจากส่วนที่ 2 ซึ่งถ่ายทำบนขบวนรถไฟที่มีปัจจัยของการถ่ายทำที่ยากที่สุดก่อน แล้วจึงถ่ายทำโรงพยาบาลซึ่งเป็นส่วนสุดท้ายของภาพยนตร์

#### 5.1 การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ

ข้าพเจ้าได้ใช้วิธีการเข้าไปสำรวจยังพื้นที่ต่าง ๆ ที่ต้องการจะถ่ายอยู่หลายครั้ง เพื่อที่จะมองเห็นธรรมชาติและบรรยากาศที่ส่งผลต่อความรู้สึกของข้าพเจ้าได้อย่างชัดเจนที่สุด รวมถึงมีการพาทีมงานและนักแสดงไปเข้าไปยังพื้นที่ดังกล่าวเพื่อสร้างความคุ้นเคยก่อนถ่ายทำและแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับบรรยากาศของสถานที่นั้น ๆ ร่วมกัน เพื่อเป็นการสร้างความความเป็นไปได้ใหม่ ๆ มากที่สุดก่อนวันถ่ายทำจริง

โดยข้าพเจ้าแบ่งการถ่ายทำออกเป็นสองส่วนคือ วันที่ 8 ธันวาคม 2563 เป็นการถ่ายทำบนขบวนรถไฟ และวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2563 เป็นการถ่ายทำที่โรงพยาบาลและบริเวณสวนท้าวหิรัญพนาสูญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## 5.2 การถ่ายทำภาพยนตร์

### 5.2.1 ช่วงแรก : วันที่ 8 ธันวาคม 2563

หลังจากถึงสถานีหัวลำโพงและขึ้นไปยังขบวนรถไฟเป็นที่เรียบร้อย ข้าพเจ้าและทีมงานเริ่มต้นจากการค่อย ๆ สัมผัสบรรยากาศและค่อยปรับตัวให้เข้ากับสถานที่ที่เป็นอันดับแรก หลังจากนั้นจึงค่อย ๆ ออกเดินสำรวจภายในบริเวณสี่รอบปีของตนเองและใกล้เคียง จากนั้นจึงเริ่มระดมความคิดและวางแผนการถ่ายทำเป็นขั้นตอนต่อไป โดยเริ่มจากการปล่อยให้นักแสดงได้สวมบทบาทตามธรรมชาติแล้วจึงเริ่มต้นการตั้งกล้องถ่าย โดยปล่อยให้นักแสดงได้เปลี่ยนอิริยาบถต่าง ๆ ตามธรรมชาติไปเรื่อย ๆ

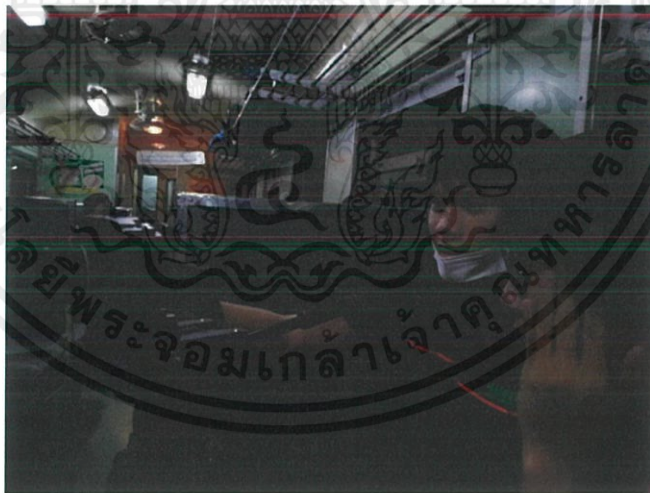


ภาพที่ 5.1 การถ่ายทำบนรถไฟ

สิปกร เอาตระกูล, 2563

และหลังจากนั้นจึงค่อย ๆ เดินสำรวจตามพื้นที่ต่าง ๆ ของขบวนรถไฟและตั้งกล้องเก็บตามพื้นที่ไปเรื่อย ๆ โดยมีการหยุดพักเพื่อสรุปผลลัพธ์ของฟุตเทจที่ถ่ายไปในทุก ๆ 2-3 ชั่วโมง ก่อนที่ข้าพเจ้าจะตัดสินใจแบ่งการทำงานออกเป็น 2 ทีมในช่วงท้ายของการถ่ายทำ โดยทีมแรกคือตากล้องและผู้ช่วยตากล้อง จะออกเดินไปตามล๊อบบี้ต่าง ๆ ที่เหลือเพื่อทำการสำรวจและเก็บฟุตเทจเพิ่มเติม ก่อนจะถึงยังสถานีปลายทาง และทีมที่สองคือข้าพเจ้าและผู้ช่วยผู้กำกับ ได้ทำการสำรวจเรื่องเสียงจำนวนมาก ที่เกิดขึ้นบนขบวนรถไฟเพื่อสำรวจความเป็นไปได้ และทำการบันทึกเสียงเหล่านั้น เพื่อนำไปใช้ประกอบฟุตเทจต่าง ๆ ต่อไป

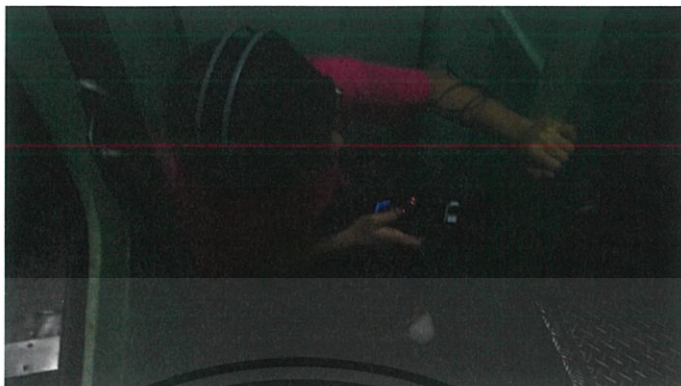
และเมื่อถึงช่วง 2 ชั่วโมงสุดท้ายก่อนจะถึงยังสถานีปลายทาง เมื่อทั้งทีมงานและนักแสดงเริ่มเหนื่อยอ่อนจากการถ่ายทำมาทั้งวันแล้ว ข้าพเจ้าจึงเลือกตัดสินใจที่จะใช้โอกาสนี้เก็บบันทึกสีหน้าและแววตาที่อ่อนล้าของนักแสดงอีกครั้งเพื่อความสมจริงตามธรรมชาติของการเดินทางด้วยรถไฟตลอดวันนี้ และเมื่อถึงยังสถานีหัวลำโพงจึงแยกย้ายกลับโดยสวัสดิภาพ



ภาพที่ 5.2 การถ่ายทำบนรถไฟ

ลีปกร เอาตระกูล, 2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.3 การบันทึกเสียงบนรถไฟ

สิปปร เอตรีภูล, 2563

### 5.2.2 ช่วงที่สอง : วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2563

เมื่อเดินทางมาถึงตัวโรงพยาบาลแล้ว ข้าพเจ้าเดินทางไปติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อพาไปยังโรงซักผ้าต่อไป และเมื่อไปถึงยังพื้นที่ ข้าพเจ้าและทีมงานได้ใช้วิธีการเดิมคือการปรับตัวให้เข้ากับสถานที่ก่อน หลังจากนั้นจึงค่อย ๆ เดินสำรวจตามพื้นที่ ก่อนจะเริ่มระดมความคิดและเริ่มต้นการถ่ายทำ โดยการถ่ายทำถูกแบ่งออกเป็นสามส่วนด้วยกันคือ ส่วนแรกการถ่ายทำการทำงานของเครื่องจักรต่าง ๆ ที่ใช้ในการซักผ้าและอบผ้า ส่วนที่สองคือการถ่ายทำบุคลากรที่ทำงานในอริยาบถต่าง ๆ ตามหน้าที่ และส่วนสุดท้ายคือการถ่ายทำภายในห้องพับผ้าซึ่งเป็นที่สุดท้ายก่อนที่จะส่งผ้าสะอาดกลับไปยังแผนกต่าง ๆ ของโรงพยาบาลต่อไป



ภาพที่ 5.4 การถ่ายทำภายในโรงซักผ้า  
สิปกร เอาตระกูล, 2563

โดยการถ่ายทำภายในโรงซักผ้านั้นข้าพเจ้าได้พบปัญหาในการบันทึกเสียง คือ ภายในโรงซักผ้าประกอบไปด้วยเสียงเครื่องจักรซ้อนทับกันมหาศาลแต่กลับเป็นเสียงซ้ำไปซ้ำมาเช่นเดิม ทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถบันทึกเสียงบรรยากาศที่หลากหลายได้ ข้าพเจ้าจึงต้องแก้ปัญหาโดยการอัดบันทึกเสียงแยกทีละเครื่องจักรอย่างละเอียด แล้วค่อยไปบันทึกเสียงบรรยากาศโดยรวมทีหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

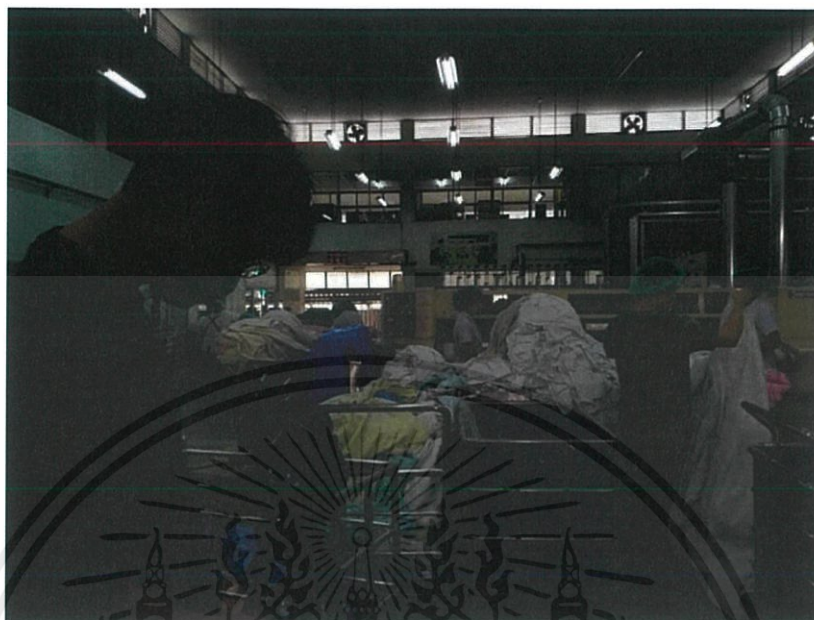


ภาพที่ 5.5 การถ่ายทำบริเวณเครื่องรีดผ้า

สิปปกร เอาศระกุล, 2563

รวมถึงยังมีปัญหาเกี่ยวกับอุณหภูมิภายในโรงซักผ้าที่ค่อนข้างร้อนอบอ้าว เนื่องจากทั่วทั้งโรงซักผ้าเครื่องจักรส่วนใหญ่เน้นทำด้วยโลหะ ซ้ำยังทำงานด้วยระบบไอน้ำจำนวนมาก ทำให้อุณหภูมิภายในโรงซักสูงและมีควันพวยพุ่งออกมาตามจุดต่าง ๆ ซึ่งอาจเกิดอันตรายระหว่างถ่ายทำได้ ข้าพเจ้าจึงคอยตรวจดูและหลีกเลี่ยงการถ่ายทำในจุดที่มีไอร้อนมากเกินไป เพื่อไม่ให้เป็นอันตรายต่อทีมงานและอุปกรณ์การถ่ายทำต่าง ๆ โดยมีพนักงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบตามหน้าที่คอยดูแลและให้ความรู้ ควบคุมไปด้วยตลอดการถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.6 การถ่ายทำภายในโรงซักผ้า  
สีปกร เอาตระกูล, 2563

ข้าพเจ้าได้เข้าไปถ่ายภายในห้องพับผ้าด้านในเป็นที่สุดท้ายก่อนจะออกจากโรงซักผ้าในช่วงเวลา 16.00 น. โดยเริ่มต้นจากการเข้าไปพูดคุยสอบถามบุคลากรที่ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงทั้งหมด เกี่ยวกับขั้นตอนการแจกจ่ายผ้าไปยังแผนกต่าง ๆ ต่อไป และได้เริ่มต้นถ่ายขณะที่พนักงานกำลังพับผ้าและโยนลงตะกร้าส่งต่อกันอย่างรวดเร็ว ท่ามกลางกองผ้าขนาดใหญ่บนโต๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้



ภาพที่ 5.7 บริเวณด้านหลังสวนท้าวหิรัญพนาสูญ  
 ศิลปกร เอাত্রะกุล, 2563

หลังจากนั้นเมื่อถึงเวลาราว ๆ 16.00 น. ข้าพเจ้าและทีมงานได้เดินทางออกจากโรงซักผ้าและเริ่มต้นถ่ายบริเวณสวนท้าวหิรัญพนาสูญ โดยเริ่มจากการเก็บบรรยากาศโดยคร่าวก่อน เริ่มจากผู้ที่เดินสัญจรไปมา รวมถึงที่พักผ่อนอยู่ตามม้านั่งต่าง ๆ จนไปถึงกิจกรรมการกราบไว้บริเวณศาลต่าง ๆ ด้วย จากนั้นข้าพเจ้าจึงแยกตัวออกมาบันทึกเสียงบรรยากาศโดยรอบของสวน และจากนั้นจึงรอให้ถึงเวลาใกล้พลบค่ำจึงค่อยเริ่มถ่ายรูปปั้นสิ่งสาราสัตว์ต่าง ๆ ตามแต่ละส่วนของสวน และจึงเริ่มต้นตั้งกล้องการถ่ายต้นขนุนเป็นภาพสุดท้ายตามที่ได้วางแผนไว้ ก่อนจะเดินทางออกจากโรงพยาบาลและกลับไปยังที่พักของตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## บทที่ 6

### ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากการถ่ายทำภาพยนตร์เสร็จทั้งสองส่วน ข้าพเจ้าได้ลองนำทั้งสองส่วนมาประกอบเข้าด้วยกัน ทำให้สามารถมองเห็นภาพรวมและบรรยากาศของหนังอย่างชัดเจน ทำให้สามารถมองเห็นความเป็นไปได้และความหมายใหม่ ๆ เพิ่มมากขึ้นจากที่คิดไว้ตอนถ่ายทำเพิ่มขึ้นอีกมาก

#### 6.1 การตัดต่อและการลำดับเรื่อง

การตัดต่อภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ ข้าพเจ้าต้องการให้พูดเท็จโดยรวมทั้งหมดเมื่อนำมาเรียงร้อยต่อกัน แล้วทำให้ผู้ชมสามารถรู้สึกถึงบรรยากาศของความกลัวได้อย่างต่อเนื่องกัน จังหวะของการตัดต่อโดยรวมนั้นจึงดำเนินไปอย่างเนิบช้าและค่อย ๆ พาคนดูไปตามสถานที่ต่าง ๆ

##### 6.1.1 การตัดต่อฉบับร่าง (Rough Cut)

การตัดต่อฉบับร่างนี้ข้าพเจ้าได้ดูพูดเท็จทั้งหมดก่อนเป็นอันดับแรก แล้วจึงค่อยวางโครงสร้างโดยรวมของพูดเท็จทั้งหมดเป็นลำดับ จากนั้นจึงค่อย ๆ นำมาเรียงร้อยต่อกันอย่างคร่าวและตรวจสอบความต่อเนื่องของบรรยากาศต่อไป หลังจากนั้นจึงวางไทม์ไลน์ของเสียงบรรยากาศตามโครงสร้างของภาพที่วางไว้ และเมื่อวางโครงสร้างของทั้งภาพและเสียงไว้เรียบร้อยแล้วในเบื้องต้นข้าพเจ้าจึงค่อยลงลึกในรายละเอียดของแต่ละฉากต่อไป

ซึ่งหลังจากการตัดต่อฉบับร่างแรกเสร็จแล้ว ทำให้ข้าพเจ้าได้พบปัญหาในเรื่องความต่อเนื่องของมู้ดภาพของพูดเท็จเมื่อนำมาเรียงต่อกัน ทำให้ภาพที่ออกมาไม่มีความต่อเนื่องทางอารมณ์เท่าที่ควร แต่เป็นข้อดีอย่างหนึ่งที่จะทำให้ได้แก้ไขและทดลองตัดต่อแบบอื่น ๆ ต่อไป

### 6.1.2 การตัดต่อฉบับสมบูรณ์ (Fine Cut)

ข้าพเจ้าได้เริ่มคุ้นเคยและตกตะกอนกับทั้งภาพและเสียงขึ้นมากแล้ว จึงทำให้การตัดต่อในฉบับ Fine Cut นั้นมีปัญหาไม่มากนัก ส่วนใหญ่มักจะเป็นการจัดการความต่อเนื่องของทั้งสองส่วนให้มีความรู้สึกที่ต่อเนื่องกันได้ และทดลองเทคนิคต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น เช่น การจางซ้อนภาพ (Dissolve) และการเฟดอิน (Fade in) เป็นต้น ซึ่งเป็นส่วนช่วยให้ส่วนต่าง ๆ ของภาพยนตร์มีความกระชับมากยิ่งขึ้น

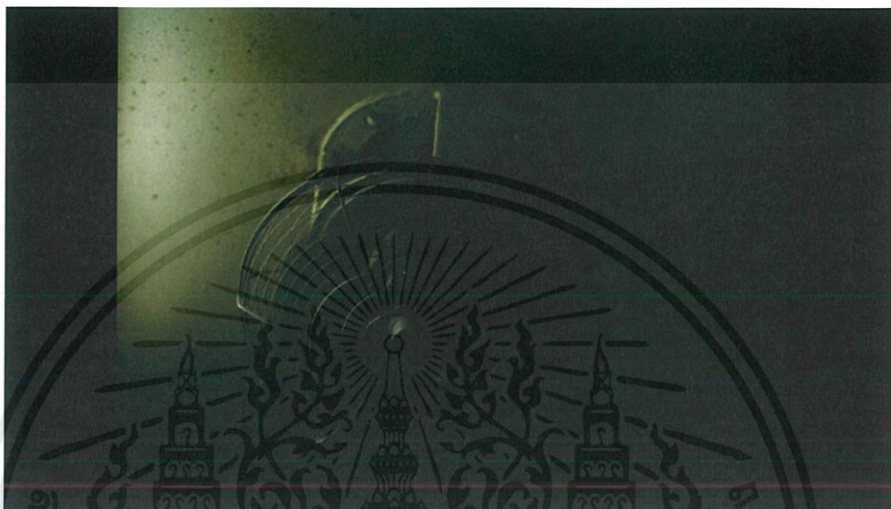
### 6.2 การทำสีภาพยนตร์

ก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์แต่ละส่วนนั้น ข้าพเจ้าและตากล้องได้ทำการวางแผนเรื่องสีและโทนของภาพยนตร์ไว้ล่วงหน้าประมาณหนึ่งแล้ว โดยการปรับแสงและสีโดยรวมของภาพยนตร์ตั้งแต่ระหว่างถ่ายทำเลย เพราะเนื่องจากต้องการความเป็นธรรมชาติของพื้นที่และตัวกล้องที่ใช้ถ่ายมากที่สุด ในขั้นตอนทำสีระหว่างตัดต่อ นั้นจึงเป็นแค่การปรับค่าของแสงเล็กน้อยเท่านั้นเพื่อให้ส่วนต่าง ๆ ของภาพยนตร์ไปในทางเดียวกันมากยิ่งขึ้น



ภาพที่ 6.1 การทำสีภาพยนตร์

พลีชีพพล เกิดพูล, 2563



ภาพที่ 6.2 การทำสีภาพยนตร์  
พลีชีพพล เกิดพล, 2563

### 6.3 การทำเสียงภาพยนตร์

#### 6.3.1 เสียงบรรยากาศ (Ambience)

ภายในภาพยนตร์ทั้งเรื่องจะมีเพียงแค่เสียงบรรยากาศของสถานที่แต่ละแห่งเท่านั้น เนื่องจากข้าพเจ้าต้องการให้ทั้งภาพและเสียงสามารถดึงเอาบรรยากาศของความกลัวที่แท้จริงของสถานที่แต่ละแห่งออกมาให้ได้มากที่สุด โดยข้าพเจ้าเลือกที่จะพิถีพิถันตั้งแต่การคัดเลือกเสียงที่จะบันทึก ตั้งแต่เสียงที่ธรรมชาติทั่วไป ไปจนถึงเสียงที่น่าสนใจแปลกใหม่ เพื่อที่จะสามารถนำมาสร้างในขั้นตอนการตัดต่อให้เกิดความเป็นไปได้ใหม่ ๆ ได้มากขึ้น โดยเสียงบรรยากาศแต่ละเสียงในภาพยนตร์จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความกลัวของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดีไม่แพ้ตัวภาพ โดยข้าพเจ้ามีการปรับแก้ไขและตัดต่อเสียงต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น การแก้ไขย่านโทนเสียง การยัดเสียง และการซ้อนเสียงหลายเสียงเข้าด้วยกัน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## บทที่ 7

### บทสรุปและข้อเสนอแนะ

#### 7.1 บทสรุป

ภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ Simulacrum of Aerosol ( ภาพอสุภะ ) ” เป็นผลงานเรื่องสุดท้ายในฐานะนักศึกษาที่ข้าพเจ้าตั้งใจเป็นอย่างมากในทุกกระบวนการ เพราะเนื่องจากภาพยนตร์เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าใช้ในการศึกษาจิตใจของตนเองรวมทั้งใช้ในการศึกษาศาสตร์ของภาพเคลื่อนไหวไปพร้อม ๆ กันอีกด้วย

ถึงแม้ว่าจะมีปัญหาหรือข้อผิดพลาดหลายสิ่งที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลา 1 ปี แต่ข้าพเจ้าก็ยังคงมีความมุ่งมั่นอยู่เสมอ เพราะข้าพเจ้ามีความเชื่อว่าภาพยนตร์และชีวิตเป็นสิ่งเดียวกันมาตลอด ไม่ว่าจะดีหรือร้ายล้วนขมวดรวมกันเป็นภาพยนตร์แห่งชีวิตทั้งสิ้น ดังนั้นแล้วประสบการณ์ต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาการสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ คือช่วงเวลาอันอิสระและมีค่ายิ่งกัชีวิต ที่นอกจากจะทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างมากมายมหาศาลแล้ว ยังทำให้ข้าพเจ้าได้มีกำลังทั้งกายและใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่อไปในอนาคตอีกด้วย

อีกประการหนึ่งคือ ข้าพเจ้าไม่เคยได้คาดหวังกับผลลัพธ์ของผลงานชิ้นนี้เลย เนื่องจากอย่างน้อยที่สุดภาพยนตร์ก็เปรียบเสมือนเครื่องบันทึกความทรงจำที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งให้กับเรา ซึ่งข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ได้มีช่วงเวลาที่ดีที่สุดช่วงหนึ่งในการสร้างภาพยนตร์อย่างปฏิเสธไม่ได้ไปเรียบร้อยแล้ว ไม่ว่าจะผลลัพธ์สุดท้ายในภายภาคหน้าจะออกมาเป็นอย่างไร ภาพยนตร์ก็คงได้ทำหน้าที่ของมันเองอย่างดีที่สุดแล้วอย่างที่เป็นมาเสมอ

## 7.2 ปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

ประการที่หนึ่ง ข้าพเจ้ามักจะมีปัญหาในการต้องสื่อสารกับอาจารย์และคณะกรรมการเสมอในเรื่องของการสื่อสารข้อมูลภายในภาพยนตร์ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้มีวิธีการเล่าเรื่องอย่างตรงไปตรงมาและให้ผลลัพธ์อย่างชัดเจน ทำให้อาจารย์และกรรมการหลายท่านไม่สามารถที่จะหาเกณฑ์ในการชี้วัดภาพยนตร์ประเภทนี้ได้ การนำเสนอผลงานในบางครั้งจึงเป็นไปอย่างไม่ราบรื่นเท่าที่ควร ส่งผลให้ข้าพเจ้าต้องคิดปรับปรุงโครงสร้างและวิธีการอยู่เสมอ จนบางครั้งส่งผลทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสับสนกับสิ่งที่ตั้งใจและวางแผนไว้ตั้งแต่แรกเริ่มไปด้วย

ประการที่สอง เนื่องด้วยสถานการณ์ Covid-19 ในประเทศไทย ทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถถ่ายทำส่วนที่ 1 (Lost pool) ให้สำเร็จลุล่วงตามที่วางไว้ได้ เนื่องจากตามตารางการถ่ายทำที่ได้วางไว้ตั้งแต่นั้น ส่วนที่ 1 จะเป็นส่วนท้ายสุดในการถ่ายทำ และมาประจวบเหมาะเข้ากับสถานการณ์ดังกล่าวพอดี ซึ่งส่งผลให้ใจความหลักและบรรยากาศโดยรวมของภาพยนตร์ได้ขาดหายไปพอสมควร รวมถึงการถ่ายทำและการบันทึกเสียงเพิ่มเติมในส่วนอื่น ๆ ของภาพยนตร์ก็ไม่สามารถเป็นไปได้อย่างเช่นกัน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความกระวนกระวายในเป็นอย่างมากในระยะเวลา 2-3 เดือนสุดท้าย

### 7.2.1 แนวทางแก้ไขปัญหาในการผลิตภาพยนตร์

ประการแรก เนื่องจากการสื่อสารกับคณะกรรมการเกิดคำถามและปัญหาอยู่หลายครั้ง ข้าพเจ้าจึงได้มีการเตรียมตัวก่อนการนำเสนอให้ดียิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการหาข้อมูลเพื่อยกตัวอย่างเพิ่มเติม หรือการจัดลำดับความคิดในการอธิบายส่วนต่าง ๆ ของภาพยนตร์ให้เป็นลำดับและเข้าใจมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันได้มากขึ้นในระยะเวลาอันสั้น ซึ่งก็ได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้นบ้างและไม่ได้ผลบ้าง ซึ่งไม่ว่าผลลัพธ์จะออกมาเป็นแบบใดก็ตาม ข้าพเจ้าก็มักจะนำเอาข้อเสนอแนะดังกล่าวมาปรับใช้กับภาพยนตร์อยู่เสมอ เพื่อความยืดหยุ่นในกระบวนการผลิตต่าง ๆ จนสามารถทำให้การนำเสนอในครั้งท้าย ๆ สามารถสื่อสารความรู้สึกของบรรยากาศภายในภาพยนตร์ได้ดีมากยิ่งขึ้น ทำให้สามารถมองเห็นแนวทางในการผลิตในครั้งต่อ ๆ ไปได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ประการที่สอง เนื่องด้วยสถานการณ์ Covid-19 ทำให้ข้าพเจ้าไม่สามารถถ่ายส่วนที่ 1 ของภาพยนตร์ได้ ส่งผลให้บรรยากาศและใจความของหนังสูญเสียความสมบูรณ์ไป ข้าพเจ้าจึงได้มีการแก้ไขโครงสร้างของ

ภาพยนตร์เล็กน้อยโดยมีการปรับปรุงวิธีการลำดับภาพใหม่พอสมควร เพื่อให้ 2 ส่วนที่เหลือของภาพยนตร์ยังสามารถที่จะทำงานกับผู้ชมอย่างต่อเนื่องดังความตั้งใจแรกไว้ได้ แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าก็ยังคงมีความตั้งใจไว้ว่าในอนาคตจะได้ถ่ายทำส่วนที่เหลือดังกล่าวนี้ให้เสร็จสมบูรณ์ต่อไป

### 7.3 ปัญหาด้านการติดต่อภาพยนตร์

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ลองนำทั้งสองส่วนมาต่อกัน ทำให้ข้าพเจ้าพบว่าบรรยากาศของตัวหนังยังไม่สามารถไปด้วยกันได้เท่าที่ควร ซึ่งจะทำให้การสื่อสารทางด้านอารมณ์ของภาพยนตร์ไม่ออกมาเป็นไปตามที่ตั้งเป้าไว้ตั้งแต่แรก

#### 7.3.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการติดต่อภาพยนตร์

ข้าพเจ้าได้แก้ไขปัญหาเรื่องความต่อเนื่องด้วยหลายวิธีเข้าด้วยกัน เริ่มต้นจากการแก้ไขบางส่วนของภาพยนตร์ที่มีการจับจ้องผู้คนมากเกินไปให้ลดน้อยลงประมาณหนึ่ง แล้วใช้ฟุตเทจจำพวกเครื่องจักรประเภทต่าง ๆ ให้มากขึ้น นอกจากนั้นแล้วข้าพเจ้ายังได้ทำการตัดต่อและออกแบบเสียงธรรมชาติต่าง ๆ เพื่อใช้ในการสร้างความต่อเนื่องให้กับภาพยนตร์ ทำให้สามารถดึงเอาความรู้สึกของฟุตเทจต่าง ๆ ออกมาได้ดียิ่งขึ้น

### 7.4 ปัญหาด้านงบประมาณ

ในส่วนของการทำงานบนรถไฟนั้น จำเป็นจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางอยู่เป็นจำนวนไม่น้อยด้วยระยะทางและเวลาทั้งหมด แต่ก็ยังถือว่าอยู่ในระดับที่ควบคุมได้ในเบื้องต้น

#### 7.4.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านงบประมาณ

เนื่องด้วยปัญหาจากค่าตัวรถไฟ ที่ทำให้ข้าพเจ้าจำเป็นต้องมีทีมงานที่จำกัดตามงบประมาณ ข้าพเจ้าจึงต้องควบคุมจำนวนคนให้อยู่ในขอบเขตที่พอดีกับการทำงานบนตู้รถไฟอย่างพอเหมาะ โดยเลือกทีมงานที่เกี่ยวข้องกับตากล้องเป็นหลัก แล้วจึงตามด้วยทีมงานในการบันทึกเสียง ทำให้มีสมาชิกในทีมที่ไม่มากเกินไป นอกจากจะช่วยลดจำนวนเงินในการถ่ายทำแล้วยังช่วยให้การทำงานบนขบวนรถไฟง่ายขึ้นอีกด้วย นอกจากนั้นข้าพเจ้ายังได้มีการวางแผนถึงเส้นทางที่จะใช้ โดยเลือกสถานี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปลายทางที่ระยะทางที่พอดีกับการถ่ายทำ ไม่ใกล้และไม่ไกลเกินไป เพื่อลดงบประมาณในการถ่ายทำและประหยัดแรงงานของทีมงานไม่ให้เหนื่อยล้าจนเกินไปด้วย

### 7.5 ข้อเสนอแนะ

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้นอกจากจะช่วยให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาตัวเองจากการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว ข้าพเจ้ายังมองว่าเพื่อน ๆ และทีมงานคนอื่น ๆ ยังได้รับประสบการณ์จากการถ่ายทำหนังเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน ทำให้ข้าพเจ้าตระหนักรู้ได้ว่าในระหว่างการถ่ายภาพยนตร์เรื่องหนึ่งนั้น ได้สร้างสรรค์ประสบการณ์มากมายให้แก่ผู้คนไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งทุกคนจะได้อะไรกลับไปนั้น ก็คงสุดแต่แต่มุมมองของแต่ละบุคคล นอกจากนี้เองข้าพเจ้ายังได้มองเห็นมิตรภาพที่เกิดขึ้นระหว่างทาง การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การสร้างแรงบันดาลใจให้แก่กัน การปลอบประโลมซึ่งกันและกันในวันที่ยากลำบาก และสิ่งเหล่านี้เองถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดเหนือสิ่งอื่นใดที่ทำให้ข้าพเจ้าสามารถก้าวผ่านปัญหาที่บังพวนไปได้

## งบประมาณที่ใช้ในการถ่ายทำ

### 1.อุปกรณ์ในการถ่ายทำ

หัวข้อ	จำนวน	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
Panasonic Lumix GH5	1	-	ของ นาย กรณ์รัฐ วิบูลย์ปิ่น (Cinematography)
Tripod Manfrotto	1	-	อุปกรณ์จากโรงถ่าย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Zoom H6	1	-	อุปกรณ์จากโรงถ่าย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Microphone Boom	1	-	อุปกรณ์จากโรงถ่าย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รวม		0 บาท	

### 2.สถานที่ในการถ่ายทำ

หัวข้อ	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า	-	ไม่เก็บค่าใช้สถานที่
รวม	0 บาท	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## 3. นักแสดง

หัวข้อ	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
กรณ์ภูธร วรวัชรจิรภาคย์	-	ยินดีแสดงให้
รวม	0 บาท	

## 4. เบ็ดเตล็ด

หัวข้อ	งบประมาณ(บาท)	หมายเหตุ
ค่าเดินทาง	3,500 บาท	-
อาหารและเครื่องดื่ม	700 บาท	-
เบ็ดเตล็ด	500 บาท	-
รวม	4,700 บาท	

รวมงบประมาณที่ใช้ทั้งหมด 4,700 บาท (สี่พันเจ็ดร้อยบาทถ้วน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

## บรรณานุกรม

Wiwat "Filmsick" Lertwiwatwongsa (2010)

อูรูเวลา (ไทกิ ศักดิ์พิสิษฐ์/2010/ไทย) หลงทางในแดนสนธยา สืบค้นออนไลน์จาก

<https://sakupisit.blogspot.com/> 9 มิถุนายน 2553

Ariane Kupferman Sutthavong (2018) , Evocation of Borrowed Memories

สืบค้นออนไลน์จาก [https://www.bangkokpost.com/life/social-and-](https://www.bangkokpost.com/life/social-and-lifestyle/1448354/evocation-of-borrowed-memories)

[lifestyle/1448354/evocation-of-borrowed-memories](https://www.bangkokpost.com/life/social-and-lifestyle/1448354/evocation-of-borrowed-memories) 19 เมษายน 2561

สุพรรณณี สงวนพงษ์ (2018)

มากกว่าสูญเสีย คือความงาม สืบค้นออนไลน์จาก <https://readthecloud.co/review-27/>

20 เมษายน 2561

## ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นายพลีชีพพล เกิดพูล  
 ที่อยู่ 747/234 ม.คอนเนค 8 ซ.มหาชัย ถ.บางนาตราด  
 ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540  
 E-mail : boss.majin@gmail.com

## ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547 - 2552 ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนลาซาล  
 พ.ศ. 2553 - 2558 ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว ในพระบรมราชูปถัมภ์  
 พ.ศ. 2559 - 2563 ระดับชั้นปริญญาตรีศิลปกรรมบัณฑิต  
 สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย  
 ภาควิชาศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์  
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

## ผลงาน

พ.ศ. 2560 A fake college ghost tales' (05.33 min)  
 ได้รับคัดเลือกเข้าฉายใน Tentacles TV's Screening+Talk #1 :  
 ภายใต้ / Under Pressure (Bangkok, Thailand)  
 พ.ศ. 2561 'A Personal Odyssey' (14.18 min)  
 ได้รับคัดเลือกเข้าฉายใน เทศกาลภาพยนตร์สั้น ครั้งที่ 22  
 (22th Thai Short Film and Video Festival)  
 (Bangkok, Thailand)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พ.ศ. 2562 'A Personal Odyssey' (14.18 min)  
 ได้รับคัดเลือกเข้าฉายใน Filmvirus Wildtype 2019  
 โปรแกรม Experimental (Bangkok, Thailand)
- พ.ศ. 2563 No End (1.59 min)  
 ได้รับคัดเลือกเข้าฉายใน Thailand Covid Film Festival (TCFF)  
 โปรแกรม The Frontiers of the Imaginary (Bangkok, Thailand)



เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า  
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้